

Secondo libro di Samuele 1

1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαουλ καὶ Δαυιδ ἀνέστρεψεν τύπτων τὸν Αμαληκ, καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν Σεκελακ ἡμέρας δύο.
2 καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαουλ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρωγότα, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυιδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.
3 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ Πόθεν σὺ παραγίνῃ; καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ ἐγὼ διασέσωμαι.
4 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ Τίς ὁ λόγος οὗτος; ἀπάγγειλόν μοι. καὶ εἶπεν ὅτι· Ἐφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου, καὶ πεπτώκασιν πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον· καὶ ἀπέθανεν καὶ Σαουλ, καὶ Ἰωναθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν.
5 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ Πῶς οἶδας ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ Ἰωναθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ;
6 καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ Περιπτώματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουε, καὶ ἰδοὺ Σαουλ ἔπεστ' ῥικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἰπάρχαι συνῆψαν αὐτῷ.
7 καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶδεν με καὶ ἐκάλεσέν με, καὶ εἶπα Ἰδοὺ ἐγώ.
8 καὶ εἶπέν μοι Τίς εἶ σύ; καὶ εἶπα Αμαληκίτης ἐγώ εἰμι.
9 καὶ εἶπεν πρὸς με Στήθι δὴ ἐπάνω μου καὶ θανάτωσόν με, ὅτι κατέσχεν με σκότος δεινόν, ὅτι πᾶσα ἡ ψυχὴ μου ἐν ἐμοί.
10 καὶ ἐπέστην ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν, ὅτι ἤδειν ὅτι οὐ ζῆσεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν· καὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν χλιδῶνα τὸν ἐπὶ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ καὶ ἐννοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ μου ὤδε.
11 καὶ ἐκράτησεν Δαυιδ τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτά, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.
12 καὶ ἐκόψαντο καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐνστεύσαν ἕως δειλῆς ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰουδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπλήγησαν ἐν ῥομφαίᾳ.
13 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ Πόθεν εἶ σύ; καὶ εἶπεν Υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Αμαληκίτου ἐγώ εἰμι.
14 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ Πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπενεγκεῖν χεῖρά σου διαφεῖραι τὸν χριστὸν κυρίου;
15 καὶ ἐκάλεσεν Δαυιδ ἐν τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν Προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ· καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανεν.
16 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς αὐτόν Τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγων ὅτι· Ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν κυρίου.
17 Καὶ ἐθρῆνεν Δαυιδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
18 καὶ εἶπεν τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰουδα, ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθοῦς,
19 Στῶσον, Ἰσραὴλ, ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν· πῶς ἔπεσαν δυνατοί.
20 μὴ ἀναγγείλητε ἐν Γεθ καὶ μὴ εὐαγγελίσθητε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκαλῶνος, μὴ ποτε εὐφρανθῶσιν θυγατέρες ἀλλοφύλων, μὴ ποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμῶν.
21 ὄρη τὰ ἐν Γελβουε, μὴ καταβῆ δρόσος καὶ μὴ ὑετὸς ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν, ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν, θυρεὸς Σαουλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἔλαιῳ.
22 ἀφ' αἵματος τραυματιῶν, ἀπὸ στέατος δυνατῶν τόξον Ἰωναθαν οὐκ ἀπεστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ῥομφαία Σαουλ οὐκ ἀνέκαμψεν κενῶ.
23 Σαουλ καὶ Ἰωναθαν, οἱ ἠγαπημένοι καὶ ὠραῖοι, οὐ διακεχωρισμένοι, εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ

θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν, ὑπὲρ ἀετοῦς κοῦφοι καὶ ὑπὲρ λέοντος ἐκραταιώθησαν.

24 θυγατέρες Ἰσραὴλ, ἐπὶ Σαουλ κλαύσατε τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν, τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν.
25 πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου· Ἰωναθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματίας.
26 ἀλγῶ ἐπὶ σοί, ἀδελφέ μου Ἰωναθαν· ὠραιώθης μοι σφόδρα, ἐθαυμαστάθη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοί ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν.
27 πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ καὶ ἀπώλοντο σκευὴ πολεμικά.

Secondo libro di Samuele 2

1 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησεν Δαυιδ ἐν κυρίῳ Εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰουδα; καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀνάβηθι. καὶ εἶπεν Δαυιδ Ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν Εἰς Ξεβρων.
2 καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυιδ εἰς Ξεβρων καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινοομ ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Ἀβιγαῖα ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου,
3 καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ κατῴκουν ἐν ταῖς πόλεσιν Ξεβρων.
4 καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας καὶ χρίουσιν τὸν Δαυιδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα. Καὶ ἀπγγείλαν τῷ Δαυιδ λέγοντες ὅτι Οἱ ἄνδρες Ἰαβις τῆς Γαλααδίτιδος ἔθαψαν τὸν Σαουλ.
5 καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἡγουμένους Ἰαβις τῆς Γαλααδίτιδος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Ἐυλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, ὅτι πεποικατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν ἐπὶ Σαουλ τὸν χριστὸν κυρίου καὶ ἐθάψατε αὐτόν καὶ Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ·
6 καὶ νῦν ποιῶσαι κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλθειαν, καὶ γε ἐγὼ ποιῶ μεθ' ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ ταῦτα, ὅτι ἐποισατε τὸ ῥῆμα τοῦτο·
7 καὶ νῦν κραταιούσθησαν αἱ χεῖρες ὑμῶν καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοῦς, ὅτι τέθνηκεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαουλ, καὶ γε ἐμὲ κέχρικεν ὁ οἶκος Ἰουδα ἐφ' ἑαυτούς εἰς βασιλέα.
8 Καὶ Ἀβεννηρ υἱὸς Νηρ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαουλ ἔλαβεν τὸν Ἰεβοσθε υἱὸν Σαουλ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτόν ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς Μαναιμ
9 καὶ ἐβασίλευσεν αὐτόν ἐπὶ τὴν Γαλααδίτιν καὶ ἐπὶ τὸν Θασιρι καὶ ἐπὶ τὸν Ἰεζραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Εφραιμ καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμιν καὶ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ.
10 τεσσαράκοντα ἐτῶν Ἰεβοσθε υἱὸς Σαουλ, ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν πλὴν τοῦ οἴκου Ἰουδα, οἱ ἦσαν ὀπίσω Δαυιδ·
11 καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι, ἃς Δαυιδ ἐβασίλευσεν ἐν Ξεβρων ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα, ἑπτὰ ἔτη καὶ ἕξ μῆνας.
12 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀβεννηρ υἱὸς Νηρ καὶ οἱ παῖδες Ἰεβοσθε υἱοῦ Σαουλ ἐκ Μαναιμ εἰς Γαβαων·
13 καὶ Ἰωαβ υἱὸς Σαρουῖας καὶ οἱ παῖδες Δαυιδ ἐξῆλθον ἐκ Ξεβρων καὶ συναντῶσιν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κρῖνην τὴν Γαβαων ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ τὴν κρῖνην τὴν Γαβαων ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρῖνην ἐντεῦθεν.
14 καὶ εἶπεν Ἀβεννερ πρὸς Ἰωαβ· Ἀναστῶσαν δὴ τὰ παιδάρια καὶ παιζάτωσαν ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ εἶπεν Ἰωαβ· Ἀναστῶσαν.
15 καὶ ἀνέστησαν καὶ παρήλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν παίδων Βενιαμιν δώδεκα τῶν Ἰεβοσθε υἱοῦ Σαουλ καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων Δαυιδ.
16 καὶ ἐκράτησεν ἕκαστος τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ μάχαιρα αὐτοῦ εἰς πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ πίπτουσιν κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Μερὶς τῶν ἐπιβούλων, ἢ ἐστὶν ἐν Γαβαων.
17 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπταισεν Ἀβεννηρ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνώπιον παίδων Δαυιδ.

18 καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ Σαουρίας, Ἰωαβ καὶ Ἀβεσσα καὶ Ἀσαηλ, καὶ Ἀσαηλ κοῦφος τοῖς ποσίν αὐτοῦ ὥσει μία δορκὰς ἐν ἀγρῷ.
 19 καὶ κατεδίωξεν Ἀσαηλ ὀπίσω Ἀβεννηρ καὶ οὐκ ἐξέκλινεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ κατόπισθεν Ἀβεννηρ.
 20 καὶ ἐπέβλεψεν Ἀβεννηρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶπεν Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαηλ; καὶ εἶπεν Ἐγὼ εἰμι.
 21 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννηρ Ἐκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ κάτασχε σαυτῷ ἐν τῶν παιδαριῶν καὶ λαβὲ σαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀσαηλ ἐκκλίνειν ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ.
 22 καὶ προσέθετο ἔτι Ἀβεννηρ λέγων τῷ Ἀσαηλ Ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν γῆν· καὶ πῶς ἀρῶ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωαβ; καὶ ποῦ ἐστὶν ταῦτα; ἐπίστρεφε πρὸς Ἰωαβ τὸν ἀδελφόν σου.
 23 καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποστήναι. καὶ τύπτει αὐτὸν Ἀβεννηρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ δόρατος ἐπὶ τὴν ψῆον, καὶ διεξήλθεν τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου, οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ἀσαηλ καὶ ἀπέθανεν, καὶ ὑφίστατο.
 24 καὶ κατεδίωξεν Ἰωαβ καὶ Ἀβεσσα ὀπίσω Ἀβεννηρ· καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνεν, καὶ αὐτοὶ εἰσῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμμαι, ὃ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου Γαι ὁδὸν ἔρημον Γαβαων.
 25 καὶ συναθροίζονται υἱοὶ Βενιαμιν οἱ ὀπίσω Ἀβεννηρ καὶ ἐγενήθησαν εἰς συνάντησιν μίαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ ἐνός.
 26 καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεννηρ Ἰωαβ καὶ εἶπεν Μὴ εἰς νίκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία; ἢ οὐκ οἶδας ὅτι πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσχατα; καὶ ἕως ποτε οὐ μὴ εἴπῃς τῷ λαῷ ἀναστρέφειν ἀπὸ ὀπισθεν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν;
 27 καὶ εἶπεν Ἰωαβ Ζῆ κύριος ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας, διότι τότε ἐκ πρώιθεν ἀνέβη ὁ λαὸς ἕκαστος κατόπισθεν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
 28 καὶ ἐσάλπισεν Ἰωαβ τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀπέστησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ Ἰσραηλ καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι τοῦ πολεμεῖν.
 29 καὶ Ἀβεννηρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὄλην τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ διέβαιναν τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐπορεύθησαν ὄλην τὴν παρατείνουσαν καὶ ἔρχονται εἰς τὴν παρεμβολήν.
 30 καὶ Ἰωαβ ἀνέστρεψεν ὀπισθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβεννηρ καὶ συνῆθροισεν πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπεσκέπησαν τῶν παίδων Δαυιδ ἔννεακαίδεκα ἄνδρες καὶ Ἀσαηλ.
 31 καὶ οἱ παῖδες Δαυιδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμιν τῶν ἀνδρῶν Ἀβεννηρ τριακοσίους ἑξήκοντα ἄνδρας παρ' αὐτοῦ.
 32 καὶ αἶρουν τὸν Ἀσαηλ καὶ θάπτουν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βαιθλεεμ. καὶ ἐπορεύθη Ἰωαβ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὄλην τὴν νύκτα, καὶ διέφασεν αὐτοῖς ἐν Ξεβρων.

Secondo libro di Samuele 3

1 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀνά μέσον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ ἀνά μέσον τοῦ οἴκου Δαυιδ· καὶ ὁ οἶκος Δαυιδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο, καὶ ὁ οἶκος Σαουλ ἐπορεύετο καὶ ἡσθένει.
 2 Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυιδ υἱοὶ ἐν Ξεβρων, καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἀμων τῆς Ἀχινοομ τῆς Ἰεζραηλίτιδος,
 3 καὶ ὁ δεῦτερος αὐτοῦ Δαλουια τῆς Ἀβιγαιας τῆς Καρμηλίας, καὶ ὁ τρίτος Ἀβεσσαλωμ υἱὸς Μααχα θυγατρὸς Θολμι βασιλέως Γεσιρ,
 4 καὶ ὁ τέταρτος Ὀρνια υἱὸς Φεγγιθ, καὶ ὁ πέμπτος Σαβατια τῆς Ἀβιταλ,
 5 καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθεραμ τῆς Αἰγλα γυναικὸς Δαυιδ· οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυιδ ἐν Ξεβρων.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀνά μέσον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ ἀνά μέσον τοῦ οἴκου Δαυιδ καὶ Ἀβεννηρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαουλ.
 7 καὶ τῷ Σαουλ παλλακῆ Ρεσσα θυγάτηρ Ἰαλ· καὶ εἶπεν Μεμφιβοσθε υἱὸς Σαουλ πρὸς Ἀβεννηρ Τί ὅτι εἰσήλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρὸς μου;
 8 καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἀβεννηρ περὶ τοῦ λόγου Μεμφιβοσθε, καὶ εἶπεν Ἀβεννηρ πρὸς αὐτὸν Μὴ κεφαλή κυνὸς ἐγὼ εἰμι; ἐποίησα ἔλεος σ' μερον μετὰ τοῦ οἴκου Σαουλ τοῦ πατρὸς σου καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ γνωρίμων καὶ οὐκ ἠτύμολόγησα εἰς τὸν οἶκον Δαυιδ· καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ' ἐμὲ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σ' μερον;
 9 τάδε ποιῶσαι ὁ θεὸς τῷ Ἀβεννηρ καὶ τάδε προσθεῖη αὐτῷ, ὅτι καθὼς ὤμοσεν κύριος τῷ Δαυιδ, ὅτι οὕτως ποιῶσαι αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
 10 περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ τοῦ ἀναστήσαι τὸν θρόνον Δαυιδ ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰουδαν ἀπὸ Δαν ἕως Βηρσαβее.
 11 καὶ οὐκ ἠδυνάσθη ἔτι Μεμφιβοσθε ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννηρ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν.
 12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεννηρ ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ εἰς Θαλαμ, οὗ ἦν παρακρήμα, λέγων Διάθου διαθ' κην σου μετ' ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ χεὶρ μου μετὰ σοῦ τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ πάντα τὸν οἶκον Ἰσραηλ.
 13 καὶ εἶπεν Δαυιδ Ἐγὼ καλῶς διαθ' σομαι πρὸς σὲ διαθ' κην, πλὴν λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ λέγων Οὐκ ὄψει τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχολ θυγατέρα Σαουλ παραγινόμενου σου ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.
 14 καὶ ἐξάπεστειλεν Δαυιδ πρὸς Μεμφιβοσθε υἱὸν Σαουλ ἀγγέλους λέγων Ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχολ, ἣν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαῖς ἀλλοφύλων.
 15 καὶ ἀπέστειλεν Μεμφιβοσθε καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, παρὰ Φαλτιηλ υἱοῦ Σελλης.
 16 καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακιμ· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἀβεννηρ Πορεύου ἀνάστρεφε· καὶ ἀνέστρεψεν.
 17 καὶ εἶπεν Ἀβεννηρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραηλ λέγων Ἐχθὲς καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν Δαυιδ βασιλεύειν ἐφ' ὑμῶν·
 18 καὶ νῦν ποιῶσατε, ὅτι κύριος ἐλάλησεν περὶ Δαυιδ λέγων Ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυιδ σώσω τὸν Ἰσραηλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.
 19 καὶ ἐλάλησεν Ἀβεννηρ ἐν τοῖς ὤσιν Βενιαμιν. καὶ ἐπορεύθη Ἀβεννηρ τοῦ λαλήσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαυιδ εἰς Ξεβρων πάντα, ὅσα ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς Ἰσραηλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς οἴκου Βενιαμιν.
 20 Καὶ ἦλθεν Ἀβεννηρ πρὸς Δαυιδ εἰς Ξεβρων καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκοσὶ ἄνδρες. καὶ ἐποίησεν Δαυιδ τῷ Ἀβεννηρ καὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον.
 21 καὶ εἶπεν Ἀβεννηρ πρὸς Δαυιδ Ἀναστ' σομαι δὴ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν μου τὸν βασιλέα πάντα Ἰσραηλ καὶ διαθ' σομαι μετὰ σοῦ διαθ' κην, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐπιθυμῆ ἡ ψυχ' σου. καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν Ἀβεννηρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ.
 22 καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυιδ καὶ Ἰωαβ παρεγίνοντο ἐκ τῆς ἐξοδίας καὶ σκύλα πολλὰ ἔφερον μετ' αὐτῶν· καὶ Ἀβεννηρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυιδ εἰς Ξεβρων, ὅτι ἀπεστάλκει αὐτόν καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ.
 23 καὶ Ἰωαβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἠχθησαν, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωαβ λέγοντες Ἦκει Ἀβεννηρ υἱὸς Νηρ πρὸς Δαυιδ, καὶ ἀπέσταλκεν αὐτόν καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ.
 24 καὶ εἰσῆλθεν Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν Τί τοῦτο ἐποίησας; ἰδοὺ ἦλθεν Ἀβεννηρ πρὸς σέ, καὶ ἵνα τί ἐξαπέσταλκας αὐτόν καὶ ἀπελ' λυθεν ἐν εἰρήνῃ;
 25 ἢ οὐκ οἶδας τὴν κακίαν Ἀβεννηρ υἱοῦ Νηρ, ὅτι ἀπατήσῃ σε παρεγένετο καὶ γνῶναι τὴν ἐξοδὸν σου καὶ τὴν εἰσοδὸν σου καὶ γνῶναι ἅπαντα, ὅσα σὺ ποιεῖς;

26 καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωαβ ἀπὸ τοῦ Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ὀπίσω Ἀβεννηρ, καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ Σεΐραμ· καὶ Δαυιδ οὐκ ἴδρι.
27 καὶ ἐπέστρεψεν Ἀβεννηρ εἰς Ξεβρων, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωαβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλήσαι πρὸς αὐτὸν ἐνεδρεῦον καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ψῶαν, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαηλ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωαβ.
28 Καὶ ἤκουσεν Δαυιδ μετὰ ταῦτα καὶ εἶπεν· Ἀθῶός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ κυρίου ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβεννηρ υἱοῦ Νηρ·
29 καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωαβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκλίποι ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωαβ γονορρυῆς καὶ λεπρὸς καὶ κρατῶν σκυτάλης καὶ πίπταν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις.
30 Ἰωαβ δὲ καὶ Ἀβεσσα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διεπαρητροῦντο τὸν Ἀβεννηρ ἀνθ' ὧν ἐθανάτωσεν τὸν Ἀσαηλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν ἐν τῷ πολέμῳ.
31 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ Διαρρῴξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἔμπροσθεν Ἀβεννηρ· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης.
32 καὶ θάπτουσιν τὸν Ἀβεννηρ εἰς Ξεβρων· καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννηρ.
33 καὶ ἐθρῴησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννηρ καὶ εἶπεν· Εἰ κατὰ τὸν θάνατον Ναβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννηρ;
34 αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν, οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδαις· οὐ προσῄγαγεν ὡς Ναβαλ, ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας· καὶ συνῄχθη πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαῦσαι αὐτὸν.
35 καὶ ἦλθεν πᾶς ὁ λαὸς περιδειπνήσαι τὸν Δαυιδ ἄρτοις ἔτι οὖσης ἡμέρας, καὶ ὤμοσεν Δαυιδ λέγων· Τάδε ποιῶσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη, ὅτι ἐὰν μὴ δῦη ὁ ἥλιος, οὐ μὴ γεύσωμαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τις.
36 καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαός, καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα, ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.
37 καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι τὸν Ἀβεννηρ υἱὸν Νηρ.
38 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· Οὐκ οἶδατε ὅτι ἠγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραηλ;
39 καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι σῆμερον συγγενῆς καὶ καθεσταμένος ὑπὸ βασιλείας, οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρουίας σκληρότεροί μου εἰσιν· ἀνταποδῶ κύριος τῷ ποιοῦντι πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

Secondo libro di Samuele 4

1 Καὶ ἤκουσεν Μεμφιβοσθε υἱὸς Σαουλ ὅτι τέθνηκεν Ἀβεννηρ ἐν Ξεβρων, καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραηλ παρείθησαν.
2 καὶ δύο ἄνδρες ἠγούμενοι συστρεμμάτων τῷ Μεμφιβοσθε υἱῷ Σαουλ, ὄνομα τῷ ἐνὶ Βαανα καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ρηχαβ, υἱοὶ Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν· ὅτι Βηρωθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν,
3 καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθθαίμ καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
4 καὶ τῷ Ἰωναθαν υἱῷ Σαουλ υἱὸς πεπληγῶς τοὺς πόδας· υἱὸς ἐτῶν πέντε οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν Σαουλ καὶ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰεζραελ, καὶ ἦρεν αὐτὸν ἡ τιθηνὸς αὐτοῦ καὶ ἐφυγεν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὴν καὶ ἀναχωρεῖν καὶ ἔπεσεν καὶ ἐχωλάνθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθε.
5 καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου Ρεκχα καὶ Βαανα καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον Μεμφιβοσθε, καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας,
6 καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθαιρεν πυροὺς καὶ ἐνύσταξεν καὶ ἐκάθευδεν, καὶ Ρεκχα καὶ Βαανα οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον

7 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον, καὶ Μεμφιβοσθε ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ, καὶ τύπτουσιν αὐτὸν καὶ θανατοῦσιν καὶ ἀφαιροῦσιν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα.
8 καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Μεμφιβοσθε τῷ Δαυιδ εἰς Ξεβρων καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα· Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Μεμφιβοσθε υἱοῦ Σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὃς ἐξῄτει τὴν ψυχῶν σου, καὶ ἔδωκεν κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἐκ Σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ.
9 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ Ρεκχα καὶ τῷ Βαανα ἀδελφῷ αὐτοῦ υἱοῖς Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ζῆ κύριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχῶν μου ἐκ πάσης θλίψεως,
10 ὅτι ὁ ἀπαγγέιλαις μοι ὅτι τέθνηκεν Σαουλ, καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου, καὶ κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα ἐν Σεκελακ, ᾧ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια·
11 καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοιτῆς αὐτοῦ· καὶ νῦν ἐκζητῶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς.
12 καὶ ἐνετείλατο Δαυιδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ καὶ ἀποκτένουσιν αὐτούς καὶ κολοβοῦσιν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν αὐτούς ἐπὶ τῆς κρῖνης ἐν Ξεβρων· καὶ τὴν κεφαλὴν Μεμφιβοσθε ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ Ἀβεννηρ υἱοῦ Νηρ.

Secondo libro di Samuele 5

1 Καὶ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ἰσραηλ πρὸς Δαυιδ εἰς Ξεβρων καὶ εἶπαν αὐτῷ· Ἰδοὺ ὀστά σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς·
2 καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαουλ βασιλέως ἐφ' ἡμῖν σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραηλ, καὶ εἶπεν κύριος πρὸς σέ· Σὺ ποιμανεῖς τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραηλ, καὶ σὺ ἔσει εἰς ἠγούμενον ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ.
3 καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ξεβρων, καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυιδ διαθῆκην ἐν Ξεβρων ἐνώπιον κυρίου, καὶ χρίουσιν τὸν Δαυιδ εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ.
4 υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυιδ ἐν τῷ βασιλεύσει αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν,
5 ἑπτὰ ἔτη καὶ ἕξ μῆνας ἐβασίλευσεν ἐν Ξεβρων ἐπὶ τὸν Ἰουδαν καὶ τριάκοντα τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ καὶ Ἰουδαν ἐν Ἱερουσαλήμ.
6 Καὶ ἀπῆλθεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν· καὶ ἐρρήθη τῷ Δαυιδ· Οὐκ εἰσελεύσει ὧδε, ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ, λέγοντες· ὅτι Οὐκ εἰσελεύσεται Δαυιδ ὧδε.
7 καὶ κατελάβετο Δαυιδ τὴν περιοχὴν Σιων (αὕτη ἡ πόλις τοῦ Δαυιδ).
8 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἀπτέσθω ἐν παραξίφιδι καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν Δαυιδ· διὰ τοῦτο ἐροῦσιν Τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον κυρίου.
9 καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυιδ· καὶ ᾠκοδόμησεν τὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.
10 καὶ ἐπορεύετο Δαυιδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ.
11 καὶ ἀπέστειλεν Ξεραμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ καὶ ξύλα κέδρινα καὶ τέκτονας ξύλων καὶ τέκτονας λίθων, καὶ ᾠκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυιδ.
12 καὶ ἔγνω Δαυιδ ὅτι ἠτοίμασεν αὐτὸν κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ, καὶ ὅτι ἐπῄρη ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραηλ.

13 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ ἔτι γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ Ἱερουσαλήμ μετὰ τὸ ἔλθειν αὐτὸν ἐκ Ξεβρων, καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυιδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες.
 14 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμμους καὶ Σωβαβ καὶ Ναθαν καὶ Σαλωμων
 15 καὶ Εβσαρ καὶ Ελισους καὶ Ναφεκ καὶ Ιεφιεσ
 16 καὶ Ελισαμα καὶ Ελιδαε καὶ Ελιφαλαθ,
 16α Ἰεσσιβαθ, Ναθαν, Γαλαμααν, Ιεβααρ, Θεησους, Ελφαλατ, Ναγεδ, Ναφεκ, Ιαναθα, Λεασαμυς, Βααλιμαθ, Ελιφαλαθ.
 17 Καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι κέχρισται Δαυιδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραηλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυιδ· καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχὴν.
 18 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παραγίνονται καὶ συνέπεσαν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν τιτάνων.
 19 καὶ ἠρώτησεν Δαυιδ διὰ κυρίου λέγων Εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυιδ Ἀνάβαινε, ὅτι παραδιδὸς παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς σου.
 20 καὶ ἦλθεν Δαυιδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν καὶ ἔκοψεν τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ, καὶ εἶπεν Δαυιδ Διέκοψεν κύριος τοὺς ἐχθροὺς μου τοὺς ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς διακόπτεται ὕδατα· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ἐπάνω διακοπῶν.
 21 καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἐλάβοσαν αὐτοὺς Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ.
 22 καὶ προσέθετο ἔτι ἀλλόφυλοι τοῦ ἀναβῆναι καὶ συνέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν τιτάνων.
 23 καὶ ἐπρώτησεν Δαυιδ διὰ κυρίου, καὶ εἶπεν κύριος Οὐκ ἀναβῶσει εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέσει αὐτοῖς πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος·
 24 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συγκλεισμοῦ τοῦ ἄλσους τοῦ κλαυθμῶνος, τότε καταβῶσει πρὸς αὐτούς, ὅτι τότε ἐξελεύσεται κύριος ἔμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων.
 25 καὶ ἐποίησεν Δαυιδ καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος, καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβαων ἕως τῆς γῆς Γαζηρα.

Secondo libro di Samuele 6

1 Καὶ συνῆγαγεν ἔτι Δαυιδ πάντα νεανίαν ἐξ Ἰσραηλ ὡς ἑβδομῶντα χιλιάδας.
 2 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰουδα ἐν ἀναβάσει τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα κυρίου τῶν δυνάμεων καθημένου ἐπὶ τῶν χερουβιν ἐπ' αὐτῆς.
 3 καὶ ἐπεβίβασεν τὴν κιβωτὸν κυρίου ἐφ' ἅμαξαν καινὴν καὶ ἦρεν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδαβ τοῦ ἐν τῷ βουνῷ· καὶ Οζα καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἀμιναδαβ ἦγον τὴν ἅμαξαν
 4 σὺν τῇ κιβωτῷ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ.
 5 καὶ Δαυιδ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ παίζοντες ἐνώπιον κυρίου ἐν ὄργανοις ἡρμωσμένοι ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν βάλαις καὶ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν αὐλοῖς.
 6 καὶ παραγίνονται ἕως ἅλλω Ναδαβ, καὶ ἐξέτεινεν Οζα τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κατασχεῖν αὐτήν καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν, ὅτι περιέσπασεν αὐτήν ὁ μόσχος, τοῦ κατασχεῖν αὐτὴν.
 7 καὶ ἐθυμώθη κύριος τῷ Οζα, καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ θεός, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
 8 καὶ ἠθύμησεν Δαυιδ ὑπὲρ οὗ διέκοψεν κύριος διακοπὴν ἐν τῷ Οζα· καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος Διακοπὴ Οζα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 καὶ ἐφοβῆθη Δαυιδ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων Πῶς εἰσελεύσεται πρὸς με ἡ κιβωτὸς κυρίου;
 10 καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυιδ τοῦ ἐκκλίνειν πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς τὴν πόλιν Δαυιδ, καὶ ἀπέκλινεν αὐτήν Δαυιδ εἰς οἶκον Αβεδδαρα τοῦ Γεθθαίου.
 11 καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ κυρίου εἰς οἶκον Αβεδδαρα τοῦ Γεθθαίου μῆνας τρεῖς· καὶ εὐλόγησεν κύριος ὅλον τὸν οἶκον Αβεδδαρα καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.
 12 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυιδ λέγοντες Ἠὐλόγησεν κύριος τὸν οἶκον Αβεδδαρα καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἕνεκεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἀνῆγαγεν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Αβεδδαρα εἰς τὴν πόλιν Δαυιδ ἐν εὐφροσύνῃ.
 13 καὶ ἦσαν μετ' αὐτῶν αἶροντες τὴν κιβωτὸν ἑπτὰ χοροὶ καὶ θῦμα μόσχος καὶ ἄρνα.
 14 καὶ Δαυιδ ἀνεκρούετο ἐν ὄργανοις ἡρμωσμένοι ἐνώπιον κυρίου, καὶ ὁ Δαυιδ ἐνδεδυκὼς στολὴν ἑξαλλων.
 15 καὶ Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραηλ ἀνῆγαγον τὴν κιβωτὸν κυρίου μετὰ κρηνῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.
 16 καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινομένης ἕως πόλεως Δαυιδ καὶ Μελχολ ἡ θυγάτηρ Σαουλ διέκυπτεν διὰ τῆς θυρίδος καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα Δαυιδ ὀρχούμενον καὶ ἀνακρούμενον ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐξουδένωνεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
 17 καὶ φέρουσιν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου καὶ ἀνέθηκαν αὐτήν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκηνῆς, ἣς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυιδ· καὶ ἀνῆκεν Δαυιδ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου καὶ εἰρηνικὰς.
 18 καὶ συνετέλεσεν Δαυιδ συναφερόντων τὰς ὀλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηνικὰς καὶ εὐλόγησεν τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι κυρίου τῶν δυνάμεων.
 19 καὶ διεμέρισεν παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἰσραηλ ἀπὸ Δαν ἕως Βηρσαβεε ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς ἐκάστω κολλυρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρῖτην καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου· καὶ ἀπῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
 20 καὶ ἐπέστρεψεν Δαυιδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν Μελχολ ἡ θυγάτηρ Σαουλ εἰς ἀπάντησιν Δαυιδ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν Τί δεδοξασται σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ, ὃς ἀπεκαλύφθη σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδικῶν τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἰς τῶν ὀρχουμένων.
 21 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Μελχολ Ἐνώπιον κυρίου ὀρχῶσομαι· εὐλογητὸς κύριος, ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ καταστήσαι με εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ· καὶ παίξομαι καὶ ὀρχῶσομαι ἐνώπιον κυρίου
 22 καὶ ἀποκαλυφθῶσομαι ἔτι οὕτως καὶ ἔσομαι ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ μετὰ τῶν παιδικῶν, ὧν εἶπας με δοξασθῆναι.
 23 καὶ τῇ Μελχολ θυγατρὶ Σαουλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτὴν.

Secondo libro di Samuele 7

1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ,
 2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ναθαν τὸν προφῆτην Ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ κάθηται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς.
 3 καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς τὸν βασιλέα Πάντα, ὅσα ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, βάδιζε καὶ ποίει, ὅτι κύριος μετὰ σου.
 4 καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ναθαν λέγων
 5 Πορεύου καὶ εἶπὸν πρὸς τὸν δούλόν μου Δαυιδ Τάδε λέγει κύριος Οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαι με·

6 ὅτι οὐ κατώκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀν' ἄραγον ἐξ Αἰγύπτου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἤμην ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ.
7 ἐν πάσιν, οἷς διήλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ, ἣ ἐνετειλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, λέγων Τί ὅτι οὐκ ὠκοδομῶ κατέ μοι οἶκον κέδρινον;
8 καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ Τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ Ἐλαβὸν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων τοῦ εἶναι σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ
9 καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πάσιν, οἷς ἐπορεύου, καὶ ἐξωλέθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστὸν κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
10 καὶ θ' ὅσοι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνῶσει οὐδέτι, καὶ οὐ προσθ' σαι υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινώσει αὐτόν καθὼς ἀπ' ἀρχῆς
11 ἀπὸ τῶν ἡμερῶν, ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἀπαγγελεῖ σοι κύριος ὅτι οἶκον οἰκοδομῶ σεις αὐτῷ.
12 καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθ' σαι μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστ' σω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.
13 αὐτὸς οἰκοδομῶσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.
14 ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτόν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν καὶ ἐν ἀφαίς υἱῶν ἀνθρώπων·
15 τὸ δὲ ἔλεός μου οὐκ ἀποστ' σω ἀπ' αὐτοῦ, καθὼς ἀπέστησα ἀφ' ὧν ἀπέστησα ἐκ προσώπου μου.
16 καὶ πιστωθ' σεται ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα.
17 κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πάσαν τὴν ὄρασιν ταύτην, οὕτως ἐλάλησεν Ναθαν πρὸς Δαυὶδ.
18 καὶ εἰσηλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν Τίς εἰμι ἐγώ, κύριέ μου κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἡγάπηκάς με ἕως τούτων;
19 καὶ κατεσμικρύνθη μικρὸν ἐνώπιόν σου, κύριέ μου κύριε, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακρὰν· οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου, κύριέ μου κύριε.
20 καὶ τί προσθ' σαι Δαυὶδ ἔτι τοῦ λαλήσαι πρὸς σέ; καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δούλόν σου, κύριέ μου κύριε.
21 διὰ τὸν λόγον σου πεποίηκας καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πάσαν τὴν μεγαλωσύνην ταύτην γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου
22 ἔνεκεν τοῦ μεγαλῶναί σε, κύριέ μου κύριε, ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σὺ καὶ οὐκ ἔστιν θεὸς πλὴν σοῦ ἐν πάσιν, οἷς ἡκούσαμεν ἐν τοῖς ἡσὺν ἡμῶν.
23 καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῆ; ὡς ὠδ' ἤγησεν αὐτόν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαόν τοῦ θέσθαι σε ὄνομα τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου, οὐ ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου, ἔθνη καὶ σκηνώματα.
24 καὶ ἠτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ λαὸν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ, κύριε, γέγονο αὐτοῖς εἰς θεόν.
25 καὶ νῦν, κύριέ μου κύριε, τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, πίστασον ἕως αἰῶνος, κύριε παντοκράτωρ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας,
26 μεγαλυνθεῖ τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος.
27 κύριε παντοκράτωρ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπεκάλυψας τὸ ὄτιον τοῦ δούλου σου λέγων Οἶκον οἰκοδομῶ σαι διὰ τοῦτο εὕρεν ὁ δούλος σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ προσεύξασθαι πρὸς σέ τὴν προσευχὴν ταύτην.
28 καὶ νῦν, κύριέ μου κύριε, σὺ εἶ ὁ θεός, καὶ οἱ λόγοι σου ἔσονται ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα·

29 καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου, ὅτι σὺ εἶ, κύριέ μου κύριε, ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλογηθ' σεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Secondo libro di Samuele 8

1 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν Δαυὶδ τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς· καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ τὴν ἀφορισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἄλλοφύλων.
2 καὶ ἐπάταξεν Δαυὶδ τὴν Μωαβ καὶ διεμέτρησεν αὐτούς ἐν σχοινίοις κοιμίσας αὐτούς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τοῦ θανατώσαι, καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐξώγησεν, καὶ ἐγένετο Μωαβ τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια.
3 καὶ ἐπάταξεν Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζαρ υἱὸν Ρααβ βασιλέα Σουβα πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστήσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.
4 καὶ προκατελάβετε Δαυὶδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἄρματα καὶ ἐπτὰ χιλιάδας ἵπέων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν, καὶ παρέλυσεν Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα καὶ ὑπέλιπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα.
5 καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκού βοηθῆσαι τῷ Ἀδρααζαρ βασιλεῖ Σουβα, καὶ ἐπάταξεν Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι δύο χιλιάδας ἀνδρῶν.
6 καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν, καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια. καὶ ἔσωσεν κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πάσιν, οἷς ἐπορεύετο.
7 καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς, οἱ ἦσαν ἐπὶ τῶν παιδῶν τῶν Ἀδρααζαρ βασιλέως Σουβα, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέραις Ροβοὰμ υἱοῦ Σολομῶντος.
8 καὶ ἐκ τῆς Μασβακ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ Ἀδρααζαρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα· ἐν αὐτῷ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν καὶ τοὺς στύλους καὶ τοὺς λουτήρας καὶ πάντα τὰ σκεύη.
9 καὶ ἤκουσεν Θεοῦ ὁ βασιλεὺς Ημαθ ὅτι ἐπάταξεν Δαυὶδ πάσαν τὴν δύναμιν Ἀδρααζαρ,
10 καὶ ἀπέστειλεν Θεοῦ Ἰεδδουραν τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλέα Δαυὶδ ἐρωτῆσαι αὐτόν τὰ εἰς εἰρ' νην καὶ εὐλογῆσαι αὐτόν ὑπὲρ οὐ ἐπολέμησεν τὸν Ἀδρααζαρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, ὅτι ἀντικείμενος ἦν τῷ Ἀδρααζαρ, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἦσαν σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ σκεύη χαλκᾶ.
11 καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ χρυσοῦ, οὐ ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων, ὧν κατεδυνάστευσεν,
12 ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐκ τῆς γῆς Μωαβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμων καὶ ἐκ τῶν ἄλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαλῆ καὶ ἐκ τῶν σκύλων Ἀδρααζαρ υἱοῦ Ρααβ βασιλέως Σουβα.
13 καὶ ἐποίησεν Δαυὶδ ὄνομα· καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπτειν αὐτόν ἐπάταξεν τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γαιμελε εἰς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας.
14 καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ φρουρὰν, ἐν πάσῃ τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι δούλοι τῷ βασιλεῖ. καὶ ἔσωσεν κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πάσιν, οἷς ἐπορεύετο.
15 Καὶ ἐβασίλευσεν Δαυὶδ ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἦν Δαυὶδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαόν αὐτοῦ.
16 καὶ Ἰωαβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς, καὶ Ἰωσαφατ υἱὸς Ἀχια ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων,
17 καὶ Σαδδουκ υἱὸς Ἀχιτωβ καὶ Ἀχιμελεχ υἱὸς Ἀβιαθαρ ἱερεῖς, καὶ Ἀσα ὁ γραμματεὺς,
18 καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε σύμβουλος, καὶ ὁ χελεθθὶ καὶ ὁ φελεττι· καὶ υἱοὶ Δαυὶδ ἀυλάρχαι ἦσαν.

Secondo libro di Samuele 9

1 Καὶ εἶπεν Δαυιδ Εἰ ἔστιν ἔτι ὑπολελειμμένος τῷ οἴκῳ Σαουλ καὶ ποιῶ μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἕνεκεν Ἰωναθαν;
2 καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαουλ παῖς ἦν καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβα, καὶ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς Δαυιδ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Εἰ σὺ εἶ Σιβα; καὶ εἶπεν Ἐγὼ δούλος σός.
3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Εἰ ὑπολέλειπται ἐκ τοῦ οἴκου Σαουλ ἔτι ἀνὴρ καὶ ποιῶ μετ' αὐτοῦ ἔλεος θεοῦ; καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα Ἰδοὺ ἐστὶν υἱὸς τῷ Ἰωναθαν πεπληγῶς τοὺς πόδας.
4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ποῦ οὗτος; καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα Ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιηλ ἐκ τῆς Λαδαβαρ.
5 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιηλ ἐκ τῆς Λαδαβαρ.
6 καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθε υἱὸς Ἰωναθαν υἱοῦ Σαουλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυιδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ Μεμφιβοσθε· καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ὁ δούλός σου.
7 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ Μὴ φοβοῦ, ὅτι ποιῶν ποιῶ μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ Ἰωναθαν τὸν πατέρα σου καὶ ἀποκαταστῶ σοι πάντα ἄγρον Σαουλ πατρός τοῦ πατρός σου, καὶ σὺ φάγη ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διὰ παντός.
8 καὶ προσεκύνησεν Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν Τίς εἰμι ὁ δούλός σου, ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί;
9 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Σιβα τὸ παιδάριον Σαουλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Πάντα, ὅσα ἐστὶν τῷ Σαουλ καὶ ὅλα τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου.
10 καὶ ἐργά αὐτῷ τὴν γῆν, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ δούλοί σου, καὶ εἰσίοσις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους, καὶ ἔδεται αὐτοῦ· καὶ Μεμφιβοσθε υἱὸς τοῦ κυρίου σου φάγεται διὰ παντός ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου. (καὶ τῷ Σιβα ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοὶ καὶ εἴκοσι δούλοι.)
11 καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα Κατὰ πάντα, ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, οὕτως ποιῶ ὁ δούλός σου. καὶ Μεμφιβοσθε ἤσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δαυιδ καθὼς εἰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως.
12 καὶ τῷ Μεμφιβοσθε υἱὸς μικρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχα. καὶ πάσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβα δούλοι τοῦ Μεμφιβοσθε.
13 καὶ Μεμφιβοσθε κατῴκει ἐν Ἱερουσαλημ, ὅτι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως διὰ παντός ἤσθιεν· καὶ αὐτὸς ἦν χαλὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.

Secondo libro di Samuele 10

1 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανεν βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀνων υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
2 καὶ εἶπεν Δαυιδ Ποιῶ ἔλεος μετὰ Ἀνων υἱοῦ Ναας, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος· καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρός αὐτοῦ. καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυιδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμων.
3 καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμων πρὸς Ἀνων τὸν κύριον αὐτῶν Μὴ παρὰ τὸ δοξάζειν Δαυιδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου, ὅτι ἀπέστειλὲν σοι παρακαλοῦντας; ἀλλ' ὄχι ὅπως ἔρευνῶσιν τὴν πόλιν καὶ κατασκοπῶσιν αὐτήν καὶ τοὺς κατασκευασθαι αὐτὴν ἀπέστειλεν Δαυιδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ;
4 καὶ ἔλαβεν Ἀνων τοὺς παῖδας Δαυιδ καὶ ἐξύρηνσεν τοὺς πώγωνας αὐτῶν καὶ ἀπέκοψεν τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχύων αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.
5 καὶ ἀνγγειλαν τῷ Δαυιδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Καθίσατε ἐν

Ἱερῶ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπιστραφῶσθε.

6 καὶ εἶδαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων ὅτι κατησχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυιδ, καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθροωβ, εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλέα Μααχα, χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰστωβ, δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

7 καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ἰωαβ καὶ ἄσασαν τὴν δύναμιν, τοὺς δυνατούς.

8 καὶ ἐξῆλθαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ τῆ θύρα τῆς πύλης, καὶ Συρία Σουβα καὶ Ροαβ καὶ Ἰστωβ καὶ Μααχα μόνοι ἐν ἀγρῷ.

9 καὶ εἶδεν Ἰωαβ ὅτι ἐγένεθ' ἡ πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου, ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἐξ ἐναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὀπισθεν, καὶ ἐπέλεξεν ἐκ πάντων τῶν νεανίσκων Ἰσραηλ, καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας Συρίας.

10 καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας υἱῶν Ἀμμων.

11 καὶ εἶπεν Ἐὰν κραταιωθῆ Συρία ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς σωτηρίαν, καὶ ἐὰν υἱοὶ Ἀμμων κραταιωθῶσιν ὑπὲρ σέ, καὶ ἐσόμεθα τοῦ σώσαι σε·

12 ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ ἰσχύοντες τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ κύριος ποιῶσι τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

13 καὶ προσῆλθεν Ἰωαβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

14 καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων εἶδαν ὅτι ἔφυγεν Συρία, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσα καὶ εἰσῆλθαν εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωαβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμων καὶ παρεγένοντο εἰς Ἱερουσαλημ.

15 καὶ εἶδεν Συρία ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραηλ, καὶ συνῆχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

16 καὶ ἀπέστειλεν Ἀδρααζαρ καὶ συνῆγαγεν τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Ἐαλαμακ, καὶ παρεγένοντο Αἰλαμ, καὶ Σωβακ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζαρ ἔμπροσθεν αὐτῶν.

17 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Δαυιδ, καὶ συνῆγαγεν τὸν πάντα Ἰσραηλ καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ παρεγένοντο εἰς Αἰλαμ· καὶ παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυιδ καὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ.

18 καὶ ἔφυγεν Συρία ἀπὸ προσώπου Ἰσραηλ, καὶ ἀνείλεν Δαυιδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια ἄρματα καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἵππεων· καὶ τὸν Σωβακ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξεν, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

19 καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δούλοι Ἀδρααζαρ ὅτι ἔπταισαν ἔμπροσθεν Ἰσραηλ, καὶ ἠττομόλησαν μετὰ Ἰσραηλ καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς. καὶ ἐφοβῆθη Συρία τοῦ σώσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμων.

Secondo libro di Samuele 11

1 Καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν Ἰωαβ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν πάντα Ἰσραηλ, καὶ διέφθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ραββαθ· καὶ Δαυιδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλημ.

2 Καὶ ἐγένετο πρὸς ἐσπέραν καὶ ἀνέστη Δαυιδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ εἶδεν γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα.

3 καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ ἐζήτησεν τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπεν Οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεε θυγάτηρ Ἐλιαβ γυνὴ Ουριου τοῦ Ἰετταίου;

4 καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ ἀγγέλους καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, καὶ αὕτη ἀγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

5 καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνῶ· καὶ ἀποστείλασα ἀπ' ἄγγελον τῷ Δαυιδ καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω.
6 καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ λέγων· Ἀπόστειλον πρὸς με τὸν Ουριαν τὸν Ξετταῖον· καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ τὸν Ουριαν πρὸς Δαυιδ.
7 καὶ παραγίνεται Ουρίας καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπρωτόησεν Δαυιδ εἰς εἰρῶν Ἰωαβ καὶ εἰς εἰρῶν τὸ λαοῦ καὶ εἰς εἰρῶν τὸ πολέμου.
8 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Ουρια Κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου· καὶ ἐξῆλθεν Ουρίας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως.
9 καὶ ἐκοιμήθη Ουρίας παρὰ τῆ θύρα τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.
10 καὶ ἀν' ἄγγελον τῷ Δαυιδ λέγοντες ὅτι Οὐ κατέβη Ουρίας εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ουριαν Οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ; τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου;
11 καὶ εἶπεν Ουρίας πρὸς Δαυιδ· Ἡ κιβωτὸς καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδὰς κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωαβ καὶ οἱ δούλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσιν· καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναϊκῆς μου; πῶς; ζῆ ἢ ψυχῶ σου, εἰ ποιῶ τὸ ῥῆμα τοῦτο.
12 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ουριαν Κάθισον ἐνταῦθα καὶ γε σῶμερον, καὶ αὐριον ἐξαποστελῶ σε· καὶ ἐκάθισεν Ουρίας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἐπαύριον.
13 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυιδ, καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔπιεν, καὶ ἐμέθυσε αὐτόν· καὶ ἐξῆλθεν ἐσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ οὐ κατέβη.
14 καὶ ἐγένετο πρωὶ καὶ ἔγραψεν Δαυιδ βιβλίον πρὸς Ἰωαβ καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Ουρίου.
15 καὶ ἔγραψεν ἐν τῷ βιβλίῳ λέγων· Εἰσάγαγε τὸν Ουριαν ἐξ ἐναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ, καὶ ἀποστραφῶσθε ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγῶσεται καὶ ἀποθανεῖται.
16 καὶ ἐγενῆθη ἐν τῷ φυλάσσειν Ἰωαβ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἔθηκεν τὸν Ουριαν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἤδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ.
17 καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ἰωαβ, καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυιδ, καὶ ἀπέθαναν καὶ γε Ουρίας ὁ Ξετταῖος.
18 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ καὶ ἀπ' ἄγγελον τῷ βασιλεὶ πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου.
19 καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέλῳ λέγων· Ἐν τῷ συντελέσει σε πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλήσαι πρὸς τὸν βασιλέα.
20 καὶ ἔσται ἐὰν ἀναβῆ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως καὶ εἴπῃ σοι· Τί ὅτι ἠγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμήσαι; οὐκ ἤδειτε ὅτι τοξεύουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους;
21 τίς ἐπάταξεν τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Ἱεροβααλ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτόν κλάσμα μύλου ἐπάνωθεν τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἴνα τί προσηγάγετε πρὸς τὸ τείχος; καὶ ἐρεῖς· Καὶ γε Ουρίας ὁ δούλός σου ὁ Ξετταῖος ἀπέθανεν.
22 καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ παρεγένετο καὶ ἀπ' ἄγγελον τῷ Δαυιδ πάντα, ὅσα ἀπ' ἄγγελον αὐτῷ Ἰωαβ, πάντα τὰ ῥῆματα τοῦ πολέμου. καὶ ἐθυμώθη Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄγγελον· Ἴνα τί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολεμήσαι; οὐκ ἤδειτε ὅτι πληγῶσθε ἀπὸ τοῦ τείχους; τίς ἐπάταξεν τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Ἱεροβααλ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτόν κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἴνα τί προσηγάγετε πρὸς τὸ τείχος;

23 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυιδ· Ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες καὶ ἐξῆλθον ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ ἐγενῆθημεν ἐπ' αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης,
24 καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς τοὺς παῖδάς σου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθαναν τῶν παίδων τοῦ βασιλέως, καὶ γε ὁ δούλός σου Ουρίας ὁ Ξετταῖος ἀπέθανεν.
25 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν ἄγγελον· Τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωαβ· Μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως φάγεται ἡ μάχαιρα· κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου πρὸς τὴν πόλιν καὶ κατάσπασον αὐτὴν καὶ κραταίωσον αὐτόν.
26 καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Ουρίου ὅτι ἀπέθανεν Ουρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκόψατο τὸν ἄνδρα αὐτῆς.
27 καὶ διῆλθεν τὸ πένθος, καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ συνῶγαν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, καὶ ἐγενῆθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν. Καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα, ὃ ἐποίησεν Δαυιδ, ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου.

Secondo libro di Samuele 12

1 καὶ ἀπέστειλεν κύριος τὸν Ναθαν τὸν προφῆτη πρὸς Δαυιδ, καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ, εἷς πλούσιος καὶ εἷς πένησ·
2 καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποιμνία καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα,
3 καὶ τῷ πένητι οὐδὲν ἀλλ' ἡ ἀμνάς μία μικρά, ἣν ἐκτῶσάτο καὶ περιεποιῶσάτο καὶ ἐξέθρεψεν αὐτῶν, καὶ ἠδρύνθη μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἤσθιεν καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπιεν καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδεν καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ·
4 καὶ ἦλθεν πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ, καὶ ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι τῷ ξενῷ ὁδοιπόρῳ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν καὶ ἔλαβεν τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν.
5 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Δαυιδ σφόδρα τῷ ἀνδρὶ, καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ναθαν Ζῆ κύριος, ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιῶσας τοῦτο
6 καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτεῖσει ἐπταπλασίονα ἀνθ' ὧν ὅτι ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο.
7 καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ· Σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιῶσας τοῦτο· τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· Ἐγὼ εἰμι ἔχριστά σε εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ εἰμι ἐρρυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαουλ
8 καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκόν τοῦ κυρίου σου καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκόν Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδᾶ· καὶ εἰ μικρὸν ἐστίν, προσθῶ σοι κατὰ ταῦτα.
9 τί ὅτι ἐφάυλισας τὸν λόγον κυρίου τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Ουριαν τὸν Ξετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Αμμων.
10 καὶ νῦν οὐκ ἀποστῶσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως αἰῶνος ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ Ουρίου τοῦ Ξετταίου τοῦ εἶναί σοι εἰς γυναῖκα.
11 τάδε λέγει κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγειρῶ ἐπὶ σὲ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου καὶ λῆμψομαι τὰς γυναῖκας σου κατ' ὀφθαλμούς σου καὶ δώσω τῷ πλησίον σου, καὶ κοιμηθῶσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου τούτου·
12 ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῆ, καὶ γὰρ ποιῶ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ καὶ ἀπέναντι τούτου τοῦ ἡλίου.
13 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Ναθαν· Ἠμάρτηκα τῷ κυρίῳ, καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ· Καὶ κύριος παρεβίβασεν τὸ ἀμάρτημά σου, οὐ μὴ ἀποθάνῃς·

14 πλὴν ὅτι παροξύνων παρώξυνας τοὺς ἐχθροὺς κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ, καὶ γε ὁ υἱὸς σου ὁ τεχθεὶς σοὶ θανάτῳ ἀποθαινεῖται.

15 καὶ ἀπῆλθεν Ναθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Καὶ ἔθραυσεν κύριος τὸ παιδίον, ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Ουριου τῷ Δαυιδ, καὶ ἠρρώστησεν.

16 καὶ ἐζήτησεν Δαυιδ τὸν θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου, καὶ ἐνστεύσεν Δαυιδ νηστειαν καὶ εἰσήλθεν καὶ ἠλίσθη ἐν σάκκῳ ἐπὶ τῆς γῆς.

17 καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ τοῦ ἐγείραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἠθέλησεν καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον.

18 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπέθανε τὸ παιδάριον· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι Δαυιδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον, ὅτι εἶπαν Ἰδοὺ ἐν τῷ ἔτι τὸ παιδάριον ζῆν ἔλαλ'σάμεν πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ εἰσκούσεν τῆς φωνῆς ἡμῶν· καὶ πῶς εἴπωμεν πρὸς αὐτόν ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον; καὶ ποιῶσι κακά.

19 καὶ συνήκεν Δαυιδ ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσιν, καὶ ἐνόησεν Δαυιδ ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον· καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ Εἰ τέθνηκεν τὸ παιδάριον; καὶ εἶπαν Τέθνηκεν.

20 καὶ ἀνέστη Δαυιδ ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐλούσατο καὶ ἠλείψατο καὶ ἠλλαξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἤτησεν ἄρτον φαγεῖν, καὶ παρέθηκαν αὐτῷ ἄρτον, καὶ ἔφαγεν.

21 καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ ἐποίησας; ἕνεκα τοῦ παιδαρίου ἔτι ζῶντος ἐνστευες καὶ ἔκλαιες καὶ ἠγρύπνεις, καὶ ἠνίκα ἀπέθανεν τὸ παιδάριον, ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας.

22 καὶ εἶπεν Δαυιδ Ἐν τῷ τῷ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐνστεύσα καὶ ἔκλαυσα, ὅτι εἶπα Τίς οἶδεν εἰ ἔλεσει με κύριος καὶ ζῶσεται τὸ παιδάριον;

23 καὶ νῦν τέθνηκεν· ἵνα τί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω; μὴ δύνησομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸ ἔτι; ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρὸς με.

24 καὶ παρεκάλεσεν Δαυιδ Βηρσαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ εἰσήλθεν πρὸς αὐτήν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, καὶ συνέλαβεν καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμων, καὶ κύριος ἠγάπησεν αὐτόν.

25 καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Ναθαν τοῦ προφῆτου, καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰδεδι ἕνεκεν κυρίου.

26 Καὶ ἐπολέμησεν Ἰωαβ ἐν Ραββαθ υἱῶν Αμμων καὶ κατέλαβεν τὴν πόλιν τῆς βασιλείας.

27 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ καὶ εἶπεν Ἐπολέμησα ἐν Ραββαθ καὶ κατελαβόμην τὴν πόλιν τῶν ὑδάτων·

28 καὶ νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ προκαταλαβοῦ αὐτ'ν, ἵνα μὴ προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν καὶ κληθῆ τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτ'ν.

29 καὶ συνῆγαγεν Δαυιδ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐπορεύθη εἰς Ραββαθ καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ καὶ κατελάβετο αὐτ'ν.

30 καὶ ἔλαβεν τὸν στέφανον Μελχολ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ καὶ λίθου τιμίου, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυιδ· καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξνεγκεν πολλὰ σφόδρα.

31 καὶ τὸν λαὸν τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξῆγαγεν καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς καὶ διῆγαγεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθίου· καὶ οὕτως ἐποίησεν πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν Αμμων, καὶ ἐπέστρεψεν Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλημ.

1 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Αβεσσαλωμ υἱῷ Δαυιδ ἀδελφῇ καλῇ τῷ εἶδει σφόδρα, καὶ ὄνομα αὐτῆς Θημαρ, καὶ ἠγάπησεν αὐτήν Αμνων υἱὸς Δαυιδ.

2 καὶ ἐθλίβετο Αμνων ὥστε ἀρρωστεῖν διὰ Θημαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὐτ', καὶ ὑπέρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Αμνων τοῦ ποιῆσαι τι αὐτῇ.

3 καὶ ἦν τῷ Αμνων ἐταίρος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωναδαβ υἱὸς Σαμαα τοῦ ἀδελφοῦ Δαυιδ· καὶ Ἰωναδαβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα.

4 καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί σοὶ ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενῶς, υἱὲ τοῦ βασιλέως, τὸ πρῶν πρῶν; οὐκ ἀπαγγελεῖς μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Αμνων Θημαρ τὴν ἀδελφὴν Αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ.

5 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναδαβ Κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατὴρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν Ἐλθέτω δὴ Θημαρ ἡ ἀδελφ' μου καὶ ψωμισάτω με καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμούς μου βρῶμα, ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς.

6 καὶ ἐκοιμήθη Αμνων καὶ ἠρρώστησεν, καὶ εἰσήλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν, καὶ εἶπεν Αμνων πρὸς τὸν βασιλέα Ἐλθέτω δὴ Θημαρ ἡ ἀδελφ' μου πρὸς με καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

7 καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ πρὸς Θημαρ εἰς τὸν οἶκον λέγων Πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον Αμνων τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ποιήσον αὐτῷ βρῶμα.

8 καὶ ἐπορεύθη Θημαρ εἰς τὸν οἶκον Αμνων ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος, καὶ ἔλαβεν τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασεν καὶ ἐκολλύρισεν κατ' ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ ἤψησεν τὰς κολλυρίδας·

9 καὶ ἔλαβεν τὸ τῶνον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν φαγεῖν, καὶ εἶπεν Αμνων Ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἐπάνωθέν μου· καὶ ἐξῆγαγον πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθεν αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπεν Αμνων πρὸς Θημαρ Εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμίειον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς σου, καὶ ἔλαβεν Θημαρ τὰς κολλυρίδας, ἃς ἐποίησεν, καὶ εἰσνεγκεν τῷ Αμνων ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα.

11 καὶ προσῆγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ Δεῦρο κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ, ἀδελφ' μου.

12 καὶ εἶπεν αὐτῷ Μ', ἀδελφέ μου, μὴ ταπεινώσης με, διότι οὐ ποιηθῆσεται οὕτως ἐν Ἰσραὴλ· μὴ ποιῆσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην·

13 καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου; καὶ σὺ ἔση ὡς εἰς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραὴλ· καὶ νῦν λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με ἀπὸ σοῦ.

14 καὶ οὐκ ἠθέλησεν Αμνων τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτήν καὶ ἐταπεινώσεν αὐτήν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς.

15 καὶ ἐμίσησεν αὐτήν Αμνων μῖσος μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μῖσος, ὃ ἐμίσησεν αὐτ'ν, ὑπὲρ τὴν ἀγάπην, ἣν ἠγάπησεν αὐτ'ν, καὶ εἶπεν αὐτῇ Αμνων Ἀνάστηθι καὶ πορεύου.

16 καὶ εἶπεν αὐτῷ Θημαρ Μ', ἀδελφε, ὅτι μεγάλη ἡ κακία ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ, τοῦ ἐξαποστείλαι με. καὶ οὐκ ἠθέλησεν Αμνων ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς.

17 καὶ ἐκάλεσεν τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐξαποστείλατε δὴ ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἕξω καὶ ἀπέκλεισον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

18 καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν καρπωτός, ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν· καὶ ἐξῆγαγεν αὐτήν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἕξω καὶ ἀπέκλεισεν τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς·

19 καὶ ἔλαβεν Θημαρ σποδὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρρηξεν καὶ ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κράζουσα.

20 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Αβεσσαλωμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Μὴ Αμνων ὁ ἀδελφὸς σου ἐγένετο μετὰ σοῦ; καὶ νῦν, ἀδελφ' μου, κώφευσον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστίν· μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλήσαι εἰς τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἐκάθισεν Θημαρ χηρεύουσα ἐν οἴκῳ Αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς.

21 καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐθυμώθη σφόδρα· καὶ οὐκ ἐλύπησεν τὸ πνεῦμα Αμνων τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἠγάπα αὐτόν, ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν.

22 καὶ οὐκ ἐλάλησεν Αβεσσαλωμ μετὰ Αμνων ἀπὸ πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἐμίσει Αβεσσαλωμ τὸν Αμνων ἐπὶ λόγῳ οὗ ἐταπείνωσεν Θημαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐγένετο εἰς διητηρίδα ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Αβεσσαλωμ ἐν Βελασῶρ τῇ ἐχόμενα Εφραιμ, καὶ ἐκάλεσεν Αβεσσαλωμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως.

24 καὶ ἦλθεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ δὴ κείρουσιν τῷ δούλῳ σου, πορευθ' τῷ δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου.

25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Αβεσσαλωμ Μὴ δ', υἱέ μου, μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ. καὶ ἐβιάσατο αὐτόν, καὶ οὐκ ἠέλησεν τοῦ πορευθῆναι καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.

26 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ Καὶ εἰ μ', πορευθ' τῷ δὴ μεθ' ἡμῶν Αμνων ὁ ἀδελφός μου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· Ἰνα τί πορευθῆ μετὰ σοῦ;

27 καὶ ἐβιάσατο αὐτόν Αβεσσαλωμ, καὶ ἀπέστειλεν μετ' αὐτοῦ τὸν Αμνων καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. καὶ ἐποίησεν Αβεσσαλωμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως.

28 καὶ ἐνετείλατο Αβεσσαλωμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων· Ἰδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῆ ἡ καρδία Αμνων ἐν τῷ οἴκῳ καὶ εἶπω πρὸς ὑμᾶς Πατάξατε τὸν Αμνων, καὶ θανατώσατε αὐτόν· μὴ φοβηθῆτε, ὅτι οὐχὶ ἐγὼ εἰμι ἐντέλλομαι ὑμῖν; ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως.

29 καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια Αβεσσαλωμ τῷ Αμνων καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς Αβεσσαλωμ. καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐπεκάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτοῦ καὶ ἔφυγαν.

30 καὶ ἐγένετο αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν πρὸς Δαυιδ λέγων· Ἐπάταξεν Αβεσσαλωμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

31 καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκοιμ' ἦν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστώτες αὐτῷ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

32 καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναδαβ υἱὸς Σαμαα ἀδελφοῦ Δαυιδ καὶ εἶπεν Μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν, ὅτι Αμνων μονώτατος ἀπέθανεν· ὅτι ἐπὶ στόματος Αβεσσαλωμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἐταπείνωσεν Θημαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ·

33 καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα λέγων Πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθαναν, ὅτι ἀλλ' ἡ Αμνων μονώτατος ἀπέθανεν.

34 καὶ ἀπέδρα Αβεσσαλωμ. καὶ ἦρεν τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὅπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει· καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ ἀπ' ἄλλου γέγονεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν· Ἄνδρας ἐάρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Ὠρωνν ἐκ μέρους τοῦ ὄρους.

35 καὶ εἶπεν Ἰωναδαβ πρὸς τὸν βασιλέα· Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρεισιν· κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου, οὕτως ἐγένετο.

36 καὶ ἐγένετο ἠνίκα συνετέλεσεν λαλῶν, καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθαν καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, καὶ γε ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα.

37 καὶ Αβεσσαλωμ ἔφυγεν καὶ ἐπορεύθη πρὸς Θολμαῖ υἱὸν Εμιοῦδ βασιλέα Γεδσουρ εἰς γῆν Μαχαδ. καὶ

ἐπένησεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

38 Καὶ Αβεσσαλωμ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσουρ καὶ ἦν ἐκεῖ ἕτη τρία.

39 καὶ ἐκόπασεν τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξελεθῆν ὀπίσω Αβεσσαλωμ, ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Αμνων ὅτι ἀπέθανεν.

Secondo libro di Samuele 14

1 καὶ ἔγνω Ἰωαβ υἱὸς Σαρουῖας ὅτι ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἐπὶ Αβεσσαλωμ.

2 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ εἰς Θεκῶε καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτ' ἄνθρωπον Πένθησον δὴ καὶ ἔνδυσαι ἱμάτια πενθικὰ καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον καὶ ἔση ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλὰς 3 καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτόν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἔθηκεν Ἰωαβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς.

4 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκῶίτις πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἶπεν Σῶσον, βασιλεῦ, σῶσον.

5 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς Τί ἐστίν σοι; ἡ δὲ εἶπεν Καὶ μάλα γυνὴ χ' ῥα ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀν' ῥ μου.

6 καὶ γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοί, καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφοτέροι ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀνὰ μέσον αὐτῶν, καὶ ἔπαισεν ὁ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.

7 καὶ ἰδοὺ ἐπανεστή ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς τὴν δούλην σου καὶ εἶπαν Δὸς τὸν παῖσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ θανατώσομεν αὐτόν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, οὐδέ ἀπέκτεινεν, καὶ ἐξαροῦμεν καὶ γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν· καὶ σβέσουσιν τὸν ἀνθρακὰ μου τὸν καταλειφθέντα ὥστε μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρὶ μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

8 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ὑγιαίνουσα βάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου, κἀγὼ ἐντελοῦμαι περὶ σοῦ.

9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκῶίτις πρὸς τὸν βασιλέα Ἐπ' ἐμέ, κύριέ μου βασιλεῦ, ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῶος.

10 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Τίς ὁ λαλῶν πρὸς σέ; καὶ ἀξίεις αὐτόν πρὸς ἐμέ, καὶ οὐ προσθ' σεις ἔτι ἄψασθαι αὐτοῦ.

11 καὶ εἶπεν Μνημονευσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν κύριον θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσιν τὸν υἱὸν μου· καὶ εἶπεν Ζῆ κύριος, εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν γῆν.

12 καὶ εἶπεν ἡ γυν' Λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ῥῆμα· καὶ εἶπεν Λάλησον.

13 καὶ εἶπεν ἡ γυν' Ἰνα τί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν θεοῦ; ἡ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ.

14 ὅτι θανάτῳ ἀποθανοῦμεθα, καὶ ὡσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ οὐ συναχθ' σεται· καὶ λ' ἔμψεται ὁ θεὸς ψυχ' ν, καὶ λογιζόμενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξωσμένον.

15 καὶ νῦν ὃ ἦλθον λαλήσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ὀψεται με ὁ λαός, καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου Λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, εἰ πως ποίσει ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ·

16 ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεὺς ῥύσασθαι τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνδρός τοῦ ζητοῦντος ἐξῶραί με καὶ τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας θεοῦ.

17 καὶ εἶπεν ἡ γυν' Εἴη δὴ ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς θυσίαν, ὅτι καθὼς ἄγγελος θεοῦ οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρὸν, καὶ κύριος ὁ θεὸς σου ἔσται μετὰ σοῦ.

18 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν πρὸς τὴν γυναῖκα Μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα, ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ Ἁλαησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς.
19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Μὴ ἡ χεὶρ Ἰωαβ ἐν παντὶ τούτῳ μετὰ σοῦ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ Ζῆ ἡ ψυχὴ σου, κύριέ μου βασιλεῦ, εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ὁ δοῦλός σου Ἰωαβ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους·
20 ἔνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥύματος τούτου ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου Ἰωαβ τὸν λόγον τούτον, καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ θεοῦ τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῆ.
21 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωαβ Ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι κατὰ τὸν λόγον σου τούτον· πορεύου ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν Αβεσσαλωμ.
22 καὶ ἔπεσεν Ἰωαβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν καὶ εὐλόγησεν τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν Ἰωαβ Σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ.
23 καὶ ἀνέστη Ἰωαβ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσουρ καὶ ἦγαγεν τὸν Αβεσσαλωμ εἰς Ἱερουσαλημ.
24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀποστραφ' τῷ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλέπέτω. καὶ ἀπέστρεψεν Αβεσσαλωμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδεν.
25 καὶ ὡς Αβεσσαλωμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ αἰνετὸς σφόδρα, ἀπὸ ἰχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος.
26 καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ὡς ἂν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτόν, καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησεν τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ.
27 καὶ ἐτέχθησαν τῷ Αβεσσαλωμ τρεῖς υἱοὶ καὶ θυγάτηρ μία, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημαρ· αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα καὶ γίνεται γυνὴ τῷ Ροβοαμ υἱῷ Σαλωμων καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Αβια.
28 Καὶ ἐκάθισεν Αβεσσαλωμ ἐν Ἱερουσαλημ δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδεν.
29 καὶ ἀπέστειλεν Αβεσσαλωμ πρὸς Ἰωαβ τοῦ ἀποστεῖλαι αὐτόν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἔλθειν πρὸς αὐτόν· καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ ἠθέλησεν παραγενέσθαι.
30 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ Ἴδετε ἡ μερὶς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ἰωαβ ἐχόμενά μου, καὶ αὐτῷ κριθαὶ ἐκεῖ, πορεύεσθε καὶ ἐμπρ' σάτε αὐτὴν ἐν πυρὶ· καὶ ἐνέπρησαν αὐτάς οἱ παῖδες Αβεσσαλωμ. καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ἰωαβ πρὸς αὐτόν διερρηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ εἶπαν Ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Αβεσσαλωμ τὴν μερίδα ἐν πυρὶ.
31 καὶ ἀνέστη Ἰωαβ καὶ ἦλθεν πρὸς Αβεσσαλωμ εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἰνα τί οἱ παῖδες σου ἐνεπύρισαν τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρὶ;
32 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Ἰωαβ Ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σὲ λέγων Ἦκε ὧδε καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων Ἰνα τί ἦλθον ἐκ Γεδσουρ; ἀγαθόν μοι ἦν τοῦ ἔτι εἶναι με ἐκεῖ· καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον· εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία, καὶ θανάτωσόν με.
33 καὶ εἰσήλθεν Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀπ' ἡγγειλεν αὐτῷ, καὶ ἐκάλεσεν τὸν Αβεσσαλωμ, καὶ εἰσήλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως, καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Αβεσσαλωμ.

1 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Αβεσσαλωμ ἄρματα καὶ ἵππους καὶ πεντ' ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
2 καὶ ὄρθρισεν Αβεσσαλωμ καὶ ἔστη ἀνὰ χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης, καὶ ἐγένετο πᾶς ἄν' ρ, ὃ ἐγένετο κρίσις, ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν, καὶ ἐβόησεν πρὸς αὐτόν Αβεσσαλωμ καὶ ἔλεγεν αὐτῷ Ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ; καὶ εἶπεν ὁ ἄν' ρ Ἐκ μίας φυλῶν Ἰσραὴλ ὁ δοῦλός σου.
3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Αβεσσαλωμ Ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὐκόλοι, καὶ ἀκούων οὐκ ἔστιν σοι παρὰ τοῦ βασιλέως·
4 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ Τίς με καταστ' σσει κριτὴν ἐν τῇ γῆ, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἄν' ρ, ὃ ἐάν ἦ ἀντιλογία καὶ κρίσις, καὶ δικαίωσω αὐτόν;
5 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτόν καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
6 καὶ ἐποίησεν Αβεσσαλωμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς παραγινόμενοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἰδιοποιεῖτο Αβεσσαλωμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ.
7 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ Πορεύσομαι δὴ καὶ ἀποτείσω τὰς εὐχάς μου, ἃς ἠῤῥάμην τῷ κυρίῳ, ἐν Ξεβρων·
8 ὅτι εὐχὴν ἠῤῥατο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσουρ ἐν Συρίᾳ λέγων Ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃ με κύριος εἰς Ἱερουσαλημ, καὶ λατρεύσω τῷ κυρίῳ.
9 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Βάδιζε εἰς εἰρ' νην· καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Ξεβρων.
10 καὶ ἀπέστειλεν Αβεσσαλωμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγων Ἐν τῷ ἀκούσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ ἐρεῖτε Βεβασίλευκεν βασιλεὺς Αβεσσαλωμ ἐν Ξεβρων.
11 καὶ μετὰ Αβεσσαλωμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλημ κλητοὶ καὶ πορευόμενοι τῇ ἀπλότῃ αὐτῶν καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα.
12 καὶ ἀπέστειλεν Αβεσσαλωμ καὶ ἐκάλεσεν τὸν Αχιτοφελ τὸν Γελμωναῖον τὸν σύμβουλον Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλα ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτόν. καὶ ἐγένετο σύστημα ἰσχυρόν, καὶ ὁ λαὸς πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ Αβεσσαλωμ.
13 Καὶ παρεγένετο ὁ ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυὶδ λέγων Ἐγεν'θη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ὀπίσω Αβεσσαλωμ.
14 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλημ Ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Αβεσσαλωμ· ταχύνατε τοῦ πορευθῆναι, ἵνα μὴ ταχύνη καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς καὶ ἐξώσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν στόματι μαχαίρης.
15 καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν βασιλέα Κατὰ πάντα, ὅσα αἰρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς, ἰδοὺ οἱ παῖδες σου.
16 καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καὶ ἀφήκεν ὁ βασιλεὺς δέκα γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν οἶκον.
17 καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ πεζῆ καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ μακρᾷ.
18 καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ παρήγον καὶ πᾶς ὁ χεττι καὶ πᾶς ὁ φελεθι καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρ' μω· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν καὶ πάντες οἱ ἄδρῳι καὶ πάντες οἱ μαχηταί, ἑξακόσιοι ἄνδρες, καὶ παρήσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ χερεθθι καὶ πᾶς ὁ φελεθθι καὶ πάντες οἱ Γεθθαῖοι, ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γεθ, πορευόμενοι ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλέως.
19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εθθι τὸν Γεθθαῖον Ἰνα τί πορεύῃ καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν; ἐπίστρεφε καὶ οἶκει μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι ξένος εἶ σὺ καὶ ὅτι μετῳκηκας σὺ ἐκ τοῦ τόπου σου.

20 εἰ ἐχθὲς παραγέγονας, καὶ σ' ἄμερον κινῶ σε μεθ' ἡμῶν καὶ γε μεταναστῶσις τὸν τόπον σου; ἐχθὲς ἢ ἐξέλευσίς σου, καὶ σ' ἄμερον μετακινῶ σε μεθ' ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι; καὶ ἐγὼ πορεύσομαι οὐ ἂν ἐγὼ πορευθῶ. ἐπιστρέφου καὶ ἐπίστρεψον τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ, καὶ κύριος ποιήσει μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἄλθῃαιαν.

21 καὶ ἀπεκρίθη Εἰθι τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν Ζῆ κύριος καὶ Ζῆ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι εἰς τὸν τόπον, οὐ ἂν ἐὰν ἢ ὁ κύριός μου, καὶ ἐὰν εἰς θάνατον καὶ ἐὰν εἰς ζωῆν, ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δοῦλός σου.

22 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εἰθι Δεδυρο καὶ διάβαινε μετ' ἐμοῦ· καὶ παρήλθεν Εἰθι ὁ Γεθθαῖος καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ.

23 καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλειεν φωνῇ μεγάλῃ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύοντο ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρων, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμάρρον Κεδρων· καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ τὴν ἔρημον.

24 καὶ ἰδοὺ καὶ γε Σαδωκ καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ' αὐτοῦ αἶροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἀπὸ Βαιθαρ καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, καὶ ἀνέβη Αβιαθαρ, ἕως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς παρελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως.

25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδωκ Ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς τὴν πόλιν· ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, καὶ ἐπιστρέψει με καὶ δεῖξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς·

26 καὶ ἐὰν εἴπῃ οὕτως Οὐκ ἠθέληκα ἐν σοί, ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι, ποιεῖτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

27 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδωκ τῷ ἱερεῖ Ἴδετε σὺ ἐπιστρέφεις εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ, καὶ Αχιμαας ὁ υἱός σου καὶ Ἰωναθαν ὁ υἱὸς Αβιαθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μεθ' ὑμῶν·

28 ἴδετε ἐγὼ εἰμι στρατεύομαι ἐν ἀραβῶθ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ ἐλθεῖν ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαι μοι.

29 καὶ ἀπέστρεψεν Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ τὴν κιβωτὸν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ.

30 καὶ Δαυὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν ἀναβαίων καὶ κλαίων καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυπεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες.

31 καὶ ἀνηγγέλη Δαυὶδ λέγοντες Καὶ Αχιτοφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Αβεσσαλωμ· καὶ εἶπεν Δαυὶδ Διασκεδάσον δὴ τὴν βουλὴν Αχιτοφελ, κύριε ὁ θεός μου.

32 καὶ ἦν Δαυὶδ ἐρχόμενος ἕως τοῦ Ρωως, οὐδ' προσεκίνησεν ἐκεῖ τῷ θεῷ, καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Ξουσι ὁ Ἀρχι ἐταῖρος Δαυὶδ διερρηχῶς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

33 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ Ἐὰν μὲν διαβῆς μετ' ἐμοῦ, καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἰς βᾶσταγμα·

34 καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν ἐπιστρέψῃς, καὶ ἔρεις τῷ Αβεσσαλωμ Διελήλυθασιν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθεν μου διελήλυθεν ὁ πατὴρ σου, καὶ νῦν παῖς σου εἰμι, βασιλεὺς, ἕασόν με ζῆσαι, παῖς τοῦ πατρὸς σου ἤμην τότε καὶ ἄρτίως, καὶ νῦν ἐγὼ δοῦλος σός· καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλὴν Αχιτοφελ.

35 καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ ἐκεῖ Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔσται πᾶν ῥῆμα, ὃ ἐὰν ἀκούσης ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀναγγελεῖς τῷ Σαδωκ καὶ τῷ Αβιαθαρ τοῖς ἱερεῦσιν·

36 ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν, Αχιμαας υἱὸς τῷ Σαδωκ καὶ Ἰωναθαν υἱὸς τῷ Αβιαθαρ, καὶ ἀποστελεῖτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς με πᾶν ῥῆμα, ὃ ἐὰν ἀκούσητε.

37 καὶ εἰσῆλθεν Ξουσι ὁ ἐταῖρος Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ Αβεσσαλωμ εἰσπορεύετο εἰς Ἱερουσαλημ.

Secondo libro di Samuele 16

1 καὶ Δαυὶδ παρήλθεν βραχύ τι ἀπὸ τῆς Ρωως, καὶ ἰδοὺ Σιβα τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθε εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ

Ζεδυρος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι καὶ ἑκατὸν σταφίδες καὶ ἑκατὸν φοίνικες καὶ νεβελ οἶνου.

2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβα Τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπεν Σιβα Τὰ ὑποζύγια τῆ οἰκίας τοῦ βασιλέως τοῦ ἐπικαθησθαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς βρώσιν τοῖς παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ.

3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου; καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα Ἰδοὺ κάθηται ἐν Ἱερουσαλημ, ὅτι εἶπεν Σ' ἄμερον ἐπιστρέψουσίν μοι ὁ οἶκος Ἰσραηλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς μου.

4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβα Ἰδοὺ σοὶ πάντα, ὅσα ἐστὶν τῷ Μεμφιβοσθε. καὶ εἶπεν Σιβα προσκυνῶσας Εὐροίμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κύριέ μου βασιλεῦ.

5 καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως Βαουριμ· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου Σαουλ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σεμεὶ υἱὸς Γηρα· ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος καὶ καταρῶμενος

6 καὶ λιθάζων ἐν λίθοις τὸν Δαυὶδ καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως Δαυὶδ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως.

7 καὶ οὕτως ἔλεγεν Σεμεὶ ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτόν Ἐξελθε ἐξελθε, ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος·

8 ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ κύριος πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου Σαουλ, ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Αβεσσαλωμ τοῦ υἱοῦ σου· καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σὺ.

9 καὶ εἶπεν Αβεσσα υἱὸς Σαρουϊας πρὸς τὸν βασιλέα Ἰνα τί καταράται ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα; διαβῶσμαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ Σαρουϊας; ἄφετε αὐτόν καὶ οὕτως καταρᾶσθω, ὅτι κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυὶδ, καὶ τίς ἐρεῖ Ὡς τί ἐποίησας οὕτως;

11 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Αβεσσα καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ Ἰδοὺ ὁ υἱός μου ὁ ἐξεληθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχῆν μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμινι· ἄφετε αὐτόν καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν αὐτῷ κύριος·

12 εἰ πᾶς ἴδοι κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρως αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

13 καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Σεμεὶ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος καὶ καταρῶμενος καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῖ πάσσων.

14 καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκλελυμένοι καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ.

15 Καὶ Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλημ καὶ Αχιτοφελ μετ' αὐτοῦ.

16 καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθεν Ξουσι ὁ Ἀρχι ἐταῖρος Δαυὶδ πρὸς Αβεσσαλωμ, καὶ εἶπεν Ξουσι πρὸς Αβεσσαλωμ Ζ' τῷ ὁ βασιλεὺς.

17 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Ξουσι Τοῦτο τὸ ἔλεός σου μετὰ τοῦ ἐταίρου σου; ἴνα τί οὐκ ἀπήλθες μετὰ τοῦ ἐταίρου σου;

18 καὶ εἶπεν Ξουσι πρὸς Αβεσσαλωμ Οὐχί, ἀλλὰ κατόπισθεν οὐ ἐξελέξατο κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ, αὐτῷ ἔσομαι καὶ μετ' αὐτοῦ καθ' ὅσομαι·

19 καὶ τὸ δεύτερον τίνι ἐγὼ δουλεύσω; οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ; καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ πατρὸς σου, οὕτως ἔσομαι ἐνώπιόν σου.

20 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Αχιτοφελ Φέρετε ἑαυτοῖς βουλὴν τί ποιῶμεν.

21 καὶ εἶπεν Αχιτοφελ πρὸς Αβεσσαλωμ Εἴσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς σου, ἃς κατέλιπεν φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκούσεται πᾶς Ἰσραηλ ὅτι

κατήσχυνας τὸν πατέρα σου, καὶ ἐνισχύσουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ.

22 καὶ ἔπηξαν τὴν σκηνὴν τῷ Αβεσσαλωμ ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ εἰσῆλθεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς Ἰσραηλ.

23 καὶ ἡ βουλή Αχιτοφελ, ἦν ἐβουλευσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις, ὃν τρόπον ἐπερωτῆσῃ ἐν λόγῳ τοῦ θεοῦ, οὕτως πᾶσα ἡ βουλή τοῦ Αχιτοφελ καὶ γε τῷ Δαυιδ καὶ γε τῷ Αβεσσαλωμ.

Secondo libro di Samuele 17

1 καὶ εἶπεν Αχιτοφελ πρὸς Αβεσσαλωμ Ἐπιλέξω δὴ ἔμαντῶ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἀναστῆσομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω Δαυιδ τὴν νύκτα·

2 καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος χερσίν, καὶ ἐκστῶ αὐτόν, καὶ φεύζεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ πατάξω τὸν βασιλέα μονώτατον·

3 καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ, ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· πλὴν ψυχὴν ἑνὸς ἀνδρὸς σὺ ζητεῖς, καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη. 4 καὶ εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Αβεσσαλωμ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραηλ.

5 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ Καλέσατε δὴ καὶ γε τὸν Ξουσι τὸν Αραχι, καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ γε αὐτοῦ.

6 καὶ εἰσῆλθεν Ξουσι πρὸς Αβεσσαλωμ· καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς αὐτόν λέγων Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Αχιτοφελ· εἰ ποιῶμεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, εἰ δὲ μὴ, σὺ λάλησον.

7 καὶ εἶπεν Ξουσι πρὸς Αβεσσαλωμ Οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλῆ, ἦν ἐβουλευσατο Αχιτοφελ τὸ ἅπαξ τοῦτο.

8 καὶ εἶπεν Ξουσι Σὺ οἶδας τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ὅτι δυνατοὶ εἰσιν σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὡς ἄρκος ἠτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ὄς τραχεῖα ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ὁ πατὴρ σου ἀνὴρ πολεμιστῆς καὶ οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν·

9 ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπται ἐν ἐνὶ τῶν βουνῶν ἢ ἐν ἐνὶ τῶν τόπων, καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούων καὶ εἴπῃ Ἐγενῆθη θραύσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Αβεσσαλωμ,

10 καὶ γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως, οὗ ἡ καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ λέοντος, τηκομένη τακῶσεται, ὅτι οἶδεν πᾶς Ἰσραηλ ὅτι δυνατὸς ὁ πατὴρ σου καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ.

11 ὅτι οὕτως συμβουλευὼν ἐγὼ συνεβούλευσα, καὶ συναγόμενος συναχθῆσεται ἐπὶ σέ πᾶς Ἰσραηλ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεε ὡς ἡ ἄμμος ἢ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος, καὶ τὸ πρόσωπόν σου πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν,

12 καὶ ἤξομεν πρὸς αὐτόν εἰς ἓνα τῶν τόπων, οὗ ἐὰν εὔρωμεν αὐτόν ἐκεῖ, καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτόν, ὡς πίπτει ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ καὶ γε ἓνα·

13 καὶ ἐὰν εἰς πόλιν συναχθῆ, καὶ λῆμψεται πᾶς Ἰσραηλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοινία καὶ συροῦμεν αὐτήν ἕως εἰς τὸν χειμάρρουν, ὅπως μὴ καταλειφθῆ ἐκεῖ μηδὲ λίθος.

14 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ Ἀγαθὴ ἡ βουλή Ξουσι τοῦ Αραχι ὑπὲρ τὴν βουλὴν Αχιτοφελ· καὶ κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλὴν Αχιτοφελ τὴν ἀγαθὴν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ κύριος ἐπὶ Αβεσσαλωμ τὰ κακὰ πάντα.

15 καὶ εἶπεν Ξουσι ὁ τοῦ Αραχι πρὸς Σαδοκ καὶ Αβιαθαρ τοὺς ἱερεῖς Οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν Αχιτοφελ τῷ Αβεσσαλωμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραηλ, καὶ οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσα ἐγώ·

16 καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀναγγείλατε τῷ Δαυιδ λέγοντες Μὴ αὐλισθῆς τὴν νύκτα ἐν ἀραβῶθ τῆς

ἐρήμου καὶ γε διαβαίνων σπεύσον, μὴ ποτε καταπῆ τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ.

17 καὶ Ἰωναθαν καὶ Αχιμαας εἰστῆκισαν ἐν τῇ πηγῇ Ρωγηλ, καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη καὶ ἀνῆγγειλεν αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ ἀναγγέλλουσιν τῷ βασιλεῖ Δαυιδ, ὅτι οὐκ ἐδύναντο ὀφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν.

18 καὶ εἶδεν αὐτοὺς παιδάριον καὶ ἀπῆγγειλεν τῷ Αβεσσαλωμ, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως καὶ εἰσῆλθαν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουριμ, καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ κατέβησαν ἐκεῖ.

19 καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ διεπέτασεν τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου καὶ ἔψυξεν ἐπ' αὐτῷ ἀραφῶθ, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ῥῆμα.

20 καὶ ἦλθαν οἱ παῖδες Αβεσσαλωμ πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἶπαν Ποῦ Αχιμαας καὶ Ἰωναθαν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνὴ Παρῆλθαν μικρὸν τοῦ ὕδατος· καὶ ἔστῃσαν καὶ οὐχ εὔραν καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλημ.

21 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἀνῆγγειλαν τῷ βασιλεῖ Δαυιδ καὶ εἶπαν πρὸς Δαυιδ Ἀνάστητε καὶ διάβητε ταχέως τὸ ὕδωρ, ὅτι οὕτως ἐβουλευσατο περὶ ὑμῶν Αχιτοφελ.

22 καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἕως τοῦ φωτὸς τοῦ πρωῆ, ἕως ἐνὸς οὐκ ἔλαθεν ὃς οὐ διῆλθεν τὸν Ἰορδάνην.

23 καὶ Αχιτοφελ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγενῆθη ἡ βουλή αὐτοῦ, καὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ· καὶ ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἀπῆγγαστο καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

24 Καὶ Δαυιδ διῆλθεν εἰς Μαναΐμ, καὶ Αβεσσαλωμ διέβη τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ.

25 καὶ τὸν Αμессαΐ κατέστησεν Αβεσσαλωμ ἀντὶ Ἰωαβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως· καὶ Αμессαΐ υἱὸς ἀνδρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰοθορ ὁ Ἰσραηλίτης, οὗτος εἰσῆλθεν πρὸς Αβιγαιαν θυγατέρα Ναας ἀδελφῆν Σαρουιας μητρὸς Ἰωαβ.

26 καὶ παρενέβαλεν πᾶς Ἰσραηλ καὶ Αβεσσαλωμ εἰς τὴν γῆν Γαλααδ.

27 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Δαυιδ εἰς Μαναΐμ, Ουεσβι υἱὸς Ναας ἐκ Ραββαθ υἱῶν Αμμων καὶ Μαχιρ υἱὸς Αμιηλ ἐκ Λωδαβαρ καὶ Βερζελλι ὁ Γαλααδίτης ἐκ Ρωγελλιμ

28 ἦνεγκαν δέκα κοίτας καὶ ἀμφιτάπους καὶ λέβητας δέκα καὶ σκεύη κεράμου καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ ἄλευρον καὶ ἄλφιτον καὶ κύαμον καὶ φακόν

29 καὶ μέλι καὶ βούτυρον καὶ πρόβατα καὶ σαφφῶθ βοῶν καὶ προσῆνεγκαν τῷ Δαυιδ καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν, ὅτι εἶπαν Ὁ λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Secondo libro di Samuele 18

1 Καὶ ἐπεσκέψατο Δαυιδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους,

2 καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν λαόν, τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωαβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Αβεσσα υἱοῦ Σαρουιας ἀδελφοῦ Ἰωαβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Εθθι τοῦ Γεθθαίου. καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν λαόν Ἐξελεθῶν ἐξελεδοσμαι καὶ γε ἐγὼ μεθ' ὑμῶν.

3 καὶ εἶπαν Οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἐὰν φυγῇ φύγωμεν, οὐ θῆσομεν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, καὶ ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ ἡμῖς ἡμῶν, οὐ θῆσομεν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες· καὶ νῦν ἀγαθὸν ὅτι ἔση ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοῆθεια τοῦ βοηθεῖν.

4 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ὁ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ποιῶσω. καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνά χεῖρα τῆς πύλης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας.

5 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωαβ καὶ τῷ Αβεσσα καὶ τῷ Εθθι λέγων Φείσασθέ μοι τοῦ παιδαρίου τοῦ Αβεσσαλωμ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐντελλομένου τοῦ βασιλέως πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ Αβεσσαλωμ.
6 καὶ ἐξῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἐξ ἐναντίας Ἰσραηλ, καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Εφραιμ.
7 καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραηλ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυιδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραύσις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν.
8 καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διεσπαρμένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὗς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
9 καὶ συνῆτησεν Αβεσσαλωμ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυιδ, καὶ Αβεσσαλωμ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ἡμίονου αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης, καὶ ἐκρεμάσθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυί, καὶ ἐκρεμάσθη ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρῆλθεν.
10 καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἰς καὶ ἀνῆγγειλεν Ἰωαβ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐώρακα τὸν Αβεσσαλωμ κρεμάμενον ἐν τῇ δρυί.
11 καὶ εἶπεν Ἰωαβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀπαγγέλλοντι Καὶ ἰδοὺ ἐώρακας· τί ὅτι οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν εἰς τὴν γῆν; καὶ ἐγὼ ἂν δεδώκειν σοὶ δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν.
12 εἶπεν δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ἰωαβ Καὶ ἐγὼ εἰμι ἴστημι ἐπὶ τὰς χεῖράς μου χιλίους σίκλους ἀργυρίου, οὐ μὴ ἐπιβάλω χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, ὅτι ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοὶ καὶ Αβεσσα καὶ τῷ Εθθι λέγων Φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν Αβεσσαλωμ
13 μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον· καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λῴσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ στήσῃ ἐξ ἐναντίας.
14 καὶ εἶπεν Ἰωαβ Τοῦτο ἐγὼ ἄρξομαι· οὐχ οὕτως μενῶ ἐνώπιόν σου. καὶ ἔλαβεν Ἰωαβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Αβεσσαλωμ. ἔτι αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυὸς
15 καὶ ἐκύκλωσαν δέκα παιδάρια αἴροντα τὰ σκευὴ Ἰωαβ καὶ ἐπάταξαν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν.
16 καὶ ἐσάλπισεν Ἰωαβ ἐν κερατίνῃ, καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν ὀπίσω Ἰσραηλ, ὅτι ἐφείδeto Ἰωαβ τοῦ λαοῦ.
17 καὶ ἔλαβεν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν μέγαν καὶ ἐστῴωσεν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα. καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ.
18 καὶ Αβεσσαλωμ ἔτι ζῶν καὶ ἔστησεν ἑαυτῷ τὴν στῆλην, ἐν ἣ ἔλ' ἔμθη, καὶ ἐστῴωσεν αὐτὴν λαβεῖν, τὴν στῆλην τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶπεν Οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἐνεκεν τοῦ ἀναμνησαί τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσεν τὴν στῆλην Ξεῖρ Αβεσσαλωμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
19 Καὶ Αχιμαας υἱὸς Σαδωκ εἶπεν Δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῶ τῷ βασιλεῖ ὅτι ἔκρινεν αὐτῷ κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.
20 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωαβ Οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ, ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ, οὐ εἵνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανεν.
21 καὶ εἶπεν Ἰωαβ τῷ Ξουσι Βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες· καὶ προσεκύνησεν Ξουσι τῷ Ἰωαβ καὶ ἐξῆλθεν.
22 καὶ προσέθετο ἔτι Αχιμαας υἱὸς Σαδωκ καὶ εἶπεν πρὸς Ἰωαβ Καὶ ἔστω ὅτι δράμω καὶ γε ἐγὼ ὀπίσω τοῦ Ξουσι, καὶ εἶπεν Ἰωαβ Ἰνα τί τοῦτο τρέχεις, υἱέ μου; δεῦρο, οὐκ ἔστιν σοὶ εὐαγγελία εἰς ὠφέλειαν πορευομένη.

23 καὶ εἶπεν Τί γὰρ ἐὰν δραμοῦμαι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωαβ Δράμω. καὶ ἔδραμεν Αχιμαας ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχαρ καὶ ὑπερέβη τὸν Ξουσι.
24 καὶ Δαυιδ ἐκάθητο ἀνὰ μέσον τῶν δύο πυλῶν. καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος καὶ ἐπήρην τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ,
25 καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπῆγγειλεν τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Εἰ μόνος ἐστίν, εὐαγγελία ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐγγίζων.
26 καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα, καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τὴν πύλην καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἀνὴρ ἕτερος τρέχων μόνος. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Καὶ γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος.
27 καὶ εἶπεν ὁ σκοπὸς Ἐγὼ ὀρῶ τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον Αχιμαας υἱοῦ Σαδωκ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος καὶ γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται.
28 καὶ ἐβόησεν Αχιμαας καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα Εἰρῆνῃ καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ εἶπεν Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς σου, ὃς ἀπέκλεισεν τοὺς ἀνδρας τοὺς μισοῦντας τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ.
29 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Εἰρῆνῃ τῷ παιδαρίῳ τῷ Αβεσσαλωμ; καὶ εἶπεν Αχιμαας Εἶδον τὸ πλήθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως Ἰωαβ καὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ οὐκ ἔγνων τί ἐκεῖ.
30 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἐπίστρεψον, στηλώθητι ὡδε· καὶ ἐπεστράφη καὶ ἔστη.
31 καὶ ἰδοὺ ὁ Ξουσι παρεγένετο καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ Εὐαγγελισθῶ τῷ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἔκρινεν σοὶ κύριος σῶμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σέ.
32 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ξουσι Εἰ εἰρῆνῃ τῷ παιδαρίῳ τῷ Αβεσσαλωμ; καὶ εἶπεν ὁ Ξουσι Γένοιτο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως καὶ πάντες, ὅσοι ἐπανεστήσαν ἐπ' αὐτὸν εἰς κακά.

Secondo libro di Samuele 19

1 καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶν τῆς πύλης καὶ ἐκλαυσεν· καὶ οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτόν Υἱέ μου Αβεσσαλωμ, υἱέ μου υἱέ μου Αβεσσαλωμ, τίς δώη τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ, ἐγὼ ἀντὶ σοῦ; Αβεσσαλωμ υἱέ μου υἱέ μου.
2 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωαβ λέγοντες Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Αβεσσαλωμ.
3 καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων ὅτι Λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
4 καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυρόμενοι ἐν τῷ αὐτοῦ φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ.
5 καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυσεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ λέγων Υἱέ μου Αβεσσαλωμ, Αβεσσαλωμ υἱέ μου.
6 καὶ εἰσῆλθεν Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπεν Κατήσχυνας σῶμερον τὸ πρόσωπον πάντων τῶν δοῦλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σε σῶμερον καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τῶν παλλακῶν σου
7 τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντάς σε καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε καὶ ἀνῆγγειλας σῶμερον ὅτι οὐκ εἰσιν οἱ ἄρχοντες σου οὐδὲ παῖδες, ὅτι ἔγνωκα σῶμερον ὅτι εἰ Αβεσσαλωμ ἔζη, πάντες ἡμεῖς σῶμερον νεκροί, ὅτι τότε τὸ εὐθὲς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου·
8 καὶ νῦν ἀνασταὺς ἐξελεθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δοῦλων σου, ὅτι ἐν κυρίῳ ὠμοσα ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σῶμερον, εἰ ἀδύλυσθ' ἔσται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην· καὶ ἐπίγνωθι σεαυτῷ καὶ κακόν σοι

τοῦτο ὑπὲρ πάντων τὸ κακὸν τὸ ἐπελθὼν σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν.

9 καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνῆγγειλαν λέγοντες Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ· καὶ εἰσῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως. Καὶ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

10 καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πάσαις φυλααῖς Ἰσραὴλ λέγοντες Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, καὶ νῦν πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπὸ Αβεσσαλωμ·

11 καὶ Αβεσσαλωμ, ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν, ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ νῦν ἵνα τί ὑμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα; καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα.

12 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέστειλεν πρὸς Σαδωκ καὶ πρὸς Αβιαθαρ τοὺς ἱερεῖς λέγων Λαλῆσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰουδα λέγοντες Ἴνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; καὶ λόγος παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα.

13 ἀδελφοί μου ὑμεῖς, ὅσα μου καὶ σάρκες μου ὑμεῖς, καὶ ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ;

14 καὶ τῷ Αμεσσαί ἐρεῖτε Οὐχὶ ὅστον μου καὶ σὰρξ μου σύ; καὶ νῦν τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη, εἰ μὴ ἄρχων δυνάμεως ἔσῃ ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ἰωαβ.

15 καὶ ἔκλινεν τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς Ἰουδα ὡς ἀνδρὸς ἐνός, καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα λέγοντες Ἐπιστράφητι σὺ καὶ πάντες οἱ δοῦλοί σου.

16 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἄνδρες Ἰουδα ἦλθαν εἰς Γαλγαλα τοῦ πορεύεσθαι εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως διαβιβάσαι τὸν βασιλέα τὸν Ἰορδάνην.

17 καὶ ἐτάχυνεν Σεμεὶ υἱὸς Γηρα υἱοῦ τοῦ Ἰεμενὶ ἐκ Βαουριμ καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς Ἰουδα εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ

18 καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν καὶ Σιβα τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ δέκα πέντε υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ κατεθύθησαν τὸν Ἰορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως

19 καὶ ἐλειτούργησαν τὴν λειτουργίαν τοῦ διαβιβάσαι τὸν βασιλέα, καὶ διέβη ἡ διάβασις ἐξεγεῖραι τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. καὶ Σεμεὶ υἱὸς Γηρα ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην

20 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα Μὴ διαλογισάσθω ὁ κύριός μου ἀνομίαν καὶ μὴ μνησθῆς ὅσα ἠδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἥ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐξεπορεύετο ἐξ Ἰερουσαλὴμ, τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ,

21 ὅτι ἔγνων ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐγὼ ἤμαρτον, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον σῆμερον πρότερος παντὸς οἴκου Ἰωσηφ τοῦ καταβῆναι εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

22 καὶ ἀπεκρίθη Αβεσσα υἱὸς Σαρουϊας καὶ εἶπεν Μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθῆσεται Σεμεὶ, ὅτι κατηράσατο τὸν χριστὸν κυρίου;

23 καὶ εἶπεν Δαυὶδ Τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ Σαρουϊας, ὅτι γίνεσθέ μοι σῆμερον εἰς ἐπίβουλον; σῆμερον οὐ θανατωθῆσεται τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σῆμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεὶ Οὐ μὴ ἀποθάνῃς· καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς.

25 καὶ Μεμφιβοσθε υἱὸς Ἰωνθαν υἱοῦ Σαουλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως· καὶ οὐκ ἐθεράπευσεν τοὺς πόδας αὐτοῦ οὐδὲ ὠνυχίστατο οὐδὲ ἐποίησεν τὸν μῦστακα αὐτοῦ καὶ τὰ ἰμάτια αὐτοῦ οὐκ ἔπλυνεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς, ἕως τῆς ἡμέρας, ἧς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ.

26 καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἰερουσαλὴμ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ' ἐμοῦ, Μεμφιβοσθε;

27 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθε Κύριέ μου βασιλεῦ, ὁ δοῦλός μου παρελογίσάτο με, ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ Ἐπίσαζόν μοι τὴν ὄνον καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτήν καὶ πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι χωλὸς ὁ δοῦλός σου·

28 καὶ μεθώδευσε ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ θεοῦ, καὶ ποίησον τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου·

29 ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου ἀλλ' ἡ ὅτι ἄνδρες θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔθηκας τὸν δοῦλόν σου ἐν τοῖς ἐσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου· καὶ τί ἐστὶν μοι ἔτι δικαίωμα καὶ τοῦ κεκραγῆναι με ἔτι πρὸς τὸν βασιλέα;

30 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἴνα τί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου; εἶπον Σὺ καὶ Σιβα διελεῖσθε τὸν ἀγρόν.

31 καὶ εἶπεν Μεμφιβοσθε πρὸς τὸν βασιλέα Καὶ γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

32 καὶ Βερζελλι ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ρωγελλίμ καὶ διέβη μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν Ἰορδάνην·

33 καὶ Βερζελλι ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα, υἱὸς ὄγδοῦ κοντα ἐτῶν, καὶ αὐτὸς διέθρεψε τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἰκεῖν αὐτὸν ἐν Μαναίμ, ὅτι ἀνὴρ μέγας ἐστὶν σφόδρα.

34 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλι Σὺ διαβῆσθαι μετ' ἐμοῦ, καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ἰερουσαλὴμ.

35 καὶ εἶπεν Βερζελλι πρὸς τὸν βασιλέα Πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς μου, ὅτι ἀναβῆσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἰερουσαλὴμ;

36 υἱὸς ὄγδοῦ κοντα ἐτῶν ἐγὼ εἰμι σῆμερον· μὴ γνώσομαι ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ; ἡ γεύσεται ὁ δοῦλός σου ἔτι ὁ φάγομαι ἢ πίομαι; ἡ ἀκούσομαι ἔτι φωνῆν ἄδόντων καὶ ἄδουσῶν; ἵνα τί ἔσται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα;

37 ὡς βραχὺ διαβῆσεται ὁ δοῦλός σου τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἵνα τί ἀνταποδιδώσιν μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην;

38 καθιστάτω δὴ ὁ δοῦλός σου καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου· καὶ ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου Ξαμαμ διαβῆσεται μετὰ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, καὶ ποίησον αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

39 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Μετ' ἐμοῦ διαβῆτω Ξαμαμ, καὶ γὰρ ποιῶ αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ πάντα, ὅσα ἐκλέξῃ ἐπ' ἐμοί, ποιῶ σοι.

40 καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη· καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλι καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

41 καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γαλγαλα, καὶ Ξαμαμ διέβη μετ' αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰουδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ γε τὸ ἡμίση τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ.

42 καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ παρεγένοντο πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα Τί ὅτι ἔκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ Ἰουδα καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην καὶ πάντες ἄνδρες Δαυὶδ μετ' αὐτοῦ;

43 καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ἰουδα πρὸς ἀνδρα Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν Διότι ἐγγίζει πρὸς με ὁ βασιλεὺς· καὶ ἵνα τί οὕτως ἐθιμάθησθε περὶ τοῦ λόγου τούτου; μὴ βρώσει ἐφάγαμεν ἐκ τοῦ βασιλέως, ἡ δόμα ἔδωκεν ἡ ἄρσιν ἠρεν ἡμῖν;

44 καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ ἀνδρὶ Ἰουδα καὶ εἶπεν Δέκα χεῖρές μοι ἐν τῷ βασιλεῖ, καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σὺ, καὶ γε ἐν τῷ Δαυὶδ εἰμι ὑπὲρ σέ· καὶ ἵνα τί τοῦτο ὑβρισάς με καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός μοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί; καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρὸς Ἰουδα ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρὸς Ἰσραὴλ.

Secondo libro di Samuele 20

1 Καὶ ἐκεῖ ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαββε υἱὸς Βοχορι ἀνὴρ ὁ Ιεμενι καὶ ἐσάλπισεν ἐν τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν Οὐκ ἔστιν ἡμῖν μερίς ἐν Δαυιδ οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ υἱῷ Ιεσσαί· ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματά σου, Ἰσραηλ.

2 καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ ἀπὸ ὀπισθεν Δαυιδ ὀπίσω Σαββε υἱοῦ Βοχορι, καὶ ἀνὴρ Ἰουδα ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἕως Ἱερουσαλημ.

3 καὶ εἰσῆλθεν Δαυιδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλημ, καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακάς αὐτοῦ, ὧς ἀφῆκεν φυλάσσειν τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτάς ἐν οἴκῳ φυλακῆς καὶ διέθρεψεν αὐτάς καὶ ἡμέρας οὐκ εἰσήλθεν, καὶ ἦσαν συνεχόμενα ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτῶν, χῆραν ζῶσαι.

4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀμεσσαὶ Βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ἰουδα τρεῖς ἡμέρας, σὺ δὲ αὐτοῦ στήθι.

5 καὶ ἐπορεύθη Ἀμεσσαὶ τοῦ βοῆσαι τὸν Ἰουδαν καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ, οὗ ἐτάξατο αὐτῷ Δαυιδ.

6 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ἀβεσσα Νῦν κακοποιῶσι ἡμᾶς Σαββε υἱὸς Βοχορι ὑπὲρ Ἀβεσσαλωμ, καὶ νῦν σὺ λαβὲ μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου καὶ καταδιώξον ὀπίσω αὐτοῦ, μ᾽ποτε ἐαυτῷ εὕρη πόλεις ὀχυράς καὶ σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν.

7 καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ οἱ ἄνδρες Ἰωαβ καὶ ὁ χερεθθι καὶ ὁ φελεθθι καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ καὶ ἐξῆλθαν ἐξ Ἱερουσαλημ διώξαι ὀπίσω Σαββε υἱοῦ Βοχορι.

8 καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαων, καὶ Ἀμεσσαὶ εἰσῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ Ἰωαβ περιεζωσμένος μανδύαν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ καὶ ἐπ' αὐτῷ περιεζωσμένος μάχαιραν ἐξευγμένην ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς, καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθεν καὶ ἔπεσεν.

9 καὶ εἶπεν Ἰωαβ τῷ Ἀμεσσαὶ Εἰ ὑγιαίνεις σὺ, ἀδελφέ; καὶ ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωαβ τοῦ πώγωνος Ἀμεσσαὶ τοῦ καταφιλήσαι αὐτόν·

10 καὶ Ἀμεσσαὶ οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ Ἰωαβ, καὶ ἔπαισεν αὐτόν ἐν αὐτῇ Ἰωαβ εἰς τὴν ψῆαν, καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέθανεν. καὶ Ἰωαβ καὶ Ἀβεσσα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω Σαββε υἱοῦ Βοχορι·

11 καὶ ἀνὴρ ἕστη ἐπ' αὐτόν τῶν παιδαριῶν Ἰωαβ καὶ εἶπεν Τίς ὁ βουλόμενος Ἰωαβ καὶ τίς τοῦ Δαυιδ, ὀπίσω Ἰωαβ·

12 καὶ Ἀμεσσαὶ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τρίβου, καὶ εἶδεν ὁ ἀνὴρ ὅτι εἰστῶκει πᾶς ὁ λαός, καὶ ἀπέστρεψεν τὸν Ἀμεσσαὶ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρὸν καὶ ἐπέρριψεν ἐπ' αὐτόν ἱμάτιον, καθότι εἶδεν πάντα τὸν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν ἐστηκότα·

13 ἠνίκα δὲ ἐφθασεν ἐκ τῆς τρίβου, παρήλθεν πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ ὀπίσω Ἰωαβ τοῦ διώξαι ὀπίσω Σαββε υἱοῦ Βοχορι.

14 καὶ διήλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραηλ εἰς Ἀβελ καὶ εἰς Βαιθμαχα καὶ πάντες ἐν Ἐαρρι, καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν καὶ ἦλθον κατόπισθεν αὐτοῦ.

15 καὶ παρεγενῶθησαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτόν τὴν Ἀβελ καὶ τὴν Βαιθμαχα καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰωαβ ἐνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος.

16 καὶ ἐβόησεν γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τεύχους καὶ εἶπεν Ἀκούσατε ἀκούσατε, εἶπατε δὴ πρὸς Ἰωαβ Ἐγγισον ἕως ὧδε, καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν.

17 καὶ προσῆγγισεν πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ Εἰ σὺ εἶ Ἰωαβ; ὁ δὲ εἶπεν Ἐγώ. εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἀκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου, καὶ εἶπεν Ἰωαβ Ἀκούω ἐγώ εἰμι.

18 καὶ εἶπεν λέγουσα Λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις λέγοντες Ἡρωτημένος ἡρωτῶθη ἐν τῇ Ἀβελ καὶ ἐν Δαν εἰ ἐξέλιπον ἃ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραηλ, ἐρωτῶντες ἐπερωτῶσουσιν ἐν Ἀβελ καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον.

19 ἐγώ εἰμι εἰρηνικὰ τῶν στηριγμάτων Ἰσραηλ, σὺ δὲ ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ἰσραηλ· ἵνα τί καταποντίζεις κληρονομίαν κυρίου;

20 καὶ ἀπεκρίθη Ἰωαβ καὶ εἶπεν Ἰλεῶς μοι Ἰλεῶς μοι, εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ διαφθερῶ·

21 οὐχ οὗτος ὁ λόγος, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὄρους Εφραιμ, Σαββε υἱὸς Βοχορι ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐπήρην τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυιδ· δότε αὐτόν μοι μόνον, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωαβ Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ῥιφ᾽σεται πρὸς σὲ διὰ τοῦ τεύχους.

22 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς· καὶ ἀφείλεν τὴν κεφαλὴν Σαββε υἱοῦ Βοχορι καὶ ἔβαλεν πρὸς Ἰωαβ. καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· καὶ Ἰωαβ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλημ πρὸς τὸν βασιλέα.

23 Καὶ Ἰωαβ πρὸς πάσῃ τῇ δυνάμει Ἰσραηλ, καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε ἐπὶ τοῦ χερεθθι καὶ ἐπὶ τοῦ φελεθθι,

24 καὶ Ἀδωνираμ ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ Ἰωσαφατ υἱὸς Ἀχιλουθ ἀναμνησκαῶν,

25 καὶ Σουσα γραμματεὺς, καὶ Σαδωκ καὶ Ἀβιαθαρ ἱερεῖς,

26 καὶ γε Ἰρας ὁ Ἰαριν ἦν ἱερεὺς τοῦ Δαυιδ.

Secondo libro di Samuele 21

1 Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυιδ τρία ἔτη, ἐνιαυτὸς ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ, καὶ ἐζῆτησεν Δαυιδ τὸ πρόσωπον τοῦ κυρίου. καὶ εἶπεν κύριος Ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία διὰ τὸ αὐτὸν θανάτω αἱμάτων περὶ οὗ ἐθανάτωσεν τοὺς Γαβαωνίτας.

2 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ τοὺς Γαβαωνίτας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· καὶ οἱ Γαβαωνῖται οὐχ υἱοὶ Ἰσραηλ εἰσίν, ὅτι ἄλλ' ἢ ἐκ τοῦ λείμματος τοῦ Ἀμορραίου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ὤμοσαν αὐτοῖς· καὶ ἐζῆτησεν Σαουλ πατάξαι αὐτούς ἐν τῷ ζηλωσάει αὐτόν τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα.

3 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας Τί ποιῶσω ὑμῖν καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσομαι καὶ εὐλογῶσέτε τὴν κληρονομίαν κυρίου;

4 καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνῖται Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον μετὰ Σαουλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνὴρ θανατῶσαι ἐν Ἰσραηλ. καὶ εἶπεν Τί ὑμεῖς λέγετε καὶ ποιῶσω ὑμῖν;

5 καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα Ὁ ἀνὴρ συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς, ὧς παρελογίσασατο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς· ἀφανίσωμεν αὐτόν τοῦ μὴ ἐστάναι αὐτόν ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραηλ·

6 δώτω ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτούς τῷ κυρίῳ ἐν Γαβαων Σαουλ ἐκλεκτοὺς κυρίου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἐγὼ δώσω.

7 καὶ ἐφείσασατο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Μεμφιβοσθε υἱὸν Ἰωναθαν υἱοῦ Σαουλ διὰ τὸν ὄρκον κυρίου τὸν ἀνὰ μέσον αὐτῶν, ἀνὰ μέσον Δαυιδ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωναθαν υἱοῦ Σαουλ.

8 καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς Ρεσφα θυγατρὸς Αἰα, οὓς ἔτεκεν τῷ Σαουλ, τὸν Ερμωνι καὶ τὸν Μεμφιβοσθε, καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς Μιχολ θυγατρὸς Σαουλ, οὓς ἔτεκεν τῷ Εσριηλ υἱῷ Βερζελλι τῷ Μοουλαθι,

9 καὶ ἔδωκεν αὐτούς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν, καὶ ἐξηλίασαν αὐτούς ἐν τῷ ὄρει ἔναντι κυρίου, καὶ ἔπεσαν οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ αὐτοὶ δὲ ἐθανάτωθησαν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ ἐν πρώτοις ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.

10 καὶ ἔλαβεν Ρεσφα θυγάτηρ Αἰα τὸν σάκκον καὶ ἐπήξεν αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν, ἕως ἕσταξεν ἐπ' αὐτούς ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκεν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καταπαῦσαι ἐπ' αὐτούς ἡμέρας καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ νυκτός.

11 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυιδ ὅσα ἐποίησεν Ρεσφα θυγάτηρ Αἰα παλλακὴ Σαουλ, καὶ ἐξελύθησαν, καὶ κατέλαβεν αὐτοὺς Δαν υἱὸς Ἰωα ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων,
12 καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἔλαβεν τὰ ὅσα Σαουλ καὶ τὰ ὅσα Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρά τῶν ἀνδρῶν υἱῶν Ἰαβις Γαλααδ, οἱ ἔκλεψαν αὐτοὺς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθσαν, ὅτι ἔστησαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαουλ ἐν Γελβουε, 13 καὶ ἀν'νεγκεν ἐκεῖθεν τὰ ὅσα Σαουλ καὶ τὰ ὅσα Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ συν'γαγεν τὰ ὅσα τῶν ἐξηλιασμένων.
14 καὶ ἔθαψαν τὰ ὅσα Σαουλ καὶ τὰ ὅσα Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ἡλιασθέντων ἐν γῆ Βενιαμιν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῷ τάφῳ Κις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν πάντα, ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπ'κουσεν ὁ θεὸς τῇ γῆ μετὰ ταῦτα.
15 Καὶ ἐγεν'θη ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραηλ, καὶ κατέβη Δαυιδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐξελύθη Δαυιδ.
16 καὶ Ἰεσβι, ὃς ἦν ἐν τοῖς ἐγγόνιοις τοῦ Ραφα καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ τριακοσίων σίκλων ὀλκῆ χαλκοῦ καὶ αὐτὸς περιεζωσμένος κορύνην, καὶ διενοεῖτο πατάζει τὸν Δαυιδ.
17 καὶ ἐβο'θησεν αὐτῷ Ἀβεσσα υἱὸς Σαρουιας καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. τότε ὤμοσαν οἱ ἄνδρες Δαυιδ λέγοντες Οὐκ ἐξελεύσῃ ἔτι μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον καὶ οὐ μὴ σβέσης τὸν λύχνον Ἰσραηλ.
18 καὶ ἐγεν'θη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. τότε ἐπάταξεν Σεβοχα ὁ Αστατωθι τὸν Σεφ τὸν ἐν τοῖς ἐγγόνιοις τοῦ Ραφα.
19 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Γοβ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐπάταξεν Ἐλεαναν υἱὸς Αριωργιμ ὁ Βαιθλεεμίτης τὸν Γολιαθ τὸν Γεθθαῖον, καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόταν.
20 καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ, καὶ ἦν ἀνὴρ μαδων, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἕξ καὶ ἕξ, εἴκοσι τέσσαρες ἀριθμῶ, καὶ γε αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ραφα.
21 καὶ ὠνείδισεν τὸν Ἰσραηλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν Ἰωναθαν υἱὸς Σεμεὶ ἀδελφοῦ Δαυιδ.
22 οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέχθησαν ἀπόγονοι τῶν γιγάντων ἐν Γεθ τῷ Ραφα οἶκος, καὶ ἔπεσαν ἐν χειρὶ Δαυιδ καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ.

Secondo libro di Samuele 22

1 Καὶ ἐλάλησεν Δαυιδ τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὠδῆς ταύτης ἐν ἡμέρᾳ ἐξείλατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαουλ,
2 καὶ εἶπεν Κύριε, πέτρα μου καὶ ὀχύρωμά μου καὶ ἐξαιρούμενός με ἐμοί,
3 ὁ θεὸς μου φύλαξ ἔσται μου, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, ὑπερασπιστὴς μου καὶ κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλ'μπωρ μου καὶ καταφυγ' μου σωτηρίας μου, ἐξ ἀδίκου σώσεις με.
4 αἶνετὸν ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθ'σομαι.
5 ὅτι περιέσχον με συντριμμοὶ θανάτου, χεῖμαρροι ἀνομίας ἐθάμβησάν με·
6 ὠδίνες θανάτου ἐκύκλωσάν με, προέφθασάν με σκληρότητες θανάτου.
7 ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ πρὸς τὸν θεόν μου βο'σομαι· καὶ ἐπακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγ' μου ἐν τοῖς ὠσίν αὐτοῦ.
8 καὶ ἐταράχθη καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἐσπαράχθησαν, ὅτι ἐθymώθη κύριος αὐτοῖς.
9 ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέδετα, ἄνθρακες ἐξεκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

10 καὶ ἐκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
11 καὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ χερουβιν καὶ ἐπετάσθη καὶ ὤφθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου.
12 καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ κύκλω αὐτοῦ, ἡ σκινη αὐτοῦ σκότος ὑδάτων· ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ἀέρος.
13 ἀπὸ τοῦ φέγγους ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρακες πυρός.
14 ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ
15 καὶ ἀπέστειλεν βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, ἀστραπὴν καὶ ἐξέστησεν αὐτούς.
16 καὶ ὤφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης, καὶ ἀπεκαλύφθη θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμ'σει κυρίου, ἀπὸ πνοῆς πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ.
17 ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέν με, εἴλκυσέν με ἐξ ὑδάτων πολλῶν·
18 ἐρρύσατό με ἐξ ἐχθρῶν μου ἰσχύος, ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
19 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, καὶ ἐγένετο κύριος ἐπιστ'ριγμά μου
20 καὶ ἐξ'γαγέν με εἰς πλατυσμὸν καὶ ἐξείλατό με, ὅτι εὐδόκησεν ἐν ἐμοί.
21 καὶ ἀνταπέδωκέν μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκέν μοι,
22 ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου,
23 ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστην ἀπ' αὐτῶν.
24 καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.
25 καὶ ἀποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
26 μετὰ ὀσίου ὀσιωθ'ση καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθ'ση
27 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ στρεβλοῦ στρεβλωθ'ση.
28 καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετεώρων ταπεινώσεις.
29 ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου, κύριε, καὶ κύριος ἐκλάμψει μοι τὸ σκότος μου.
30 ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβ'σομαι τεῖχος.
31 ὁ ἰσχυρὸς, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὸ ῥῆμα κυρίου κραταιόν, πεπυρωμένον, ὑπερασπιστὴς ἔστιν πᾶσιν τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτῷ.
32 τίς ἰσχυρὸς πλὴν κυρίου; καὶ τίς κτίστης ἔσται πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν;
33 ὁ ἰσχυρὸς ὁ κραταιὸν με δυνάμει, καὶ ἐξετίναξεν ἄμωμον τὴν ὁδόν μου·
34 τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφων καὶ ἐπὶ τὰ ὕψη ἰστῶν με·
35 διδάσκων χειρᾶς μου εἰς πόλεμον καὶ καταξας τόξον χαλκοῦν ἐν βραχίονί μου.
36 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου, καὶ ἡ ὑπακο' σου ἐπλ'θυνέν με
37 εἰς πλατυσμὸν εἰς τὰ διαβ'ματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἐσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου.
38 διώξω ἐχθροὺς μου καὶ ἀφανιώ αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀναστρέψω, ἕως συντελέσω αὐτούς·
39 καὶ θλάσω αὐτούς, καὶ οὐκ ἀναστ'σονται καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
40 καὶ ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον, κάμψεις τοὺς ἐπανιστανομένους μοι ὑποκάτω μου·
41 καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου ἔδωκάς μοι ἠῶτον, τοὺς μισούντάς με, καὶ ἐθανάτωσας αὐτούς.
42 βο'σονται, καὶ οὐκ ἔστιν βοηθός, πρὸς κύριον, καὶ οὐχ ὑπ'κουσεν αὐτῶν.

43 καὶ ἐλέανα αὐτοὺς ὡς χοῦν γῆς, ὡς πηλὸν ἐξόδων ἐλέπτυνα αὐτοῦς.
44 καὶ ῥύση με ἐκ μάχης λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν· λαός, ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδοῦλευσάν μοι,
45 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι, εἰς ἀκοὴν ὠτίου ἤκουσάν μου·
46 υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορριφῶνται καὶ σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν.
47 ζῆ κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου, καὶ ὑψωθῆσεται ὁ θεός μου, ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου.
48 ἰσχυρὸς κύριος ὁ διδοὺς ἐκδικῆσαι ἐμοί, παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω μου
49 καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν ἐπεχειρομένων μοι ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρῶν ἀδικημάτων ῥύση με.
50 διὰ τοῦτο ἐξομολογῶ σομαί σοι, κύριε, ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ,
51 μεγαλύνων σωτηρίας βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαυιδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Secondo libro di Samuele 23

1 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυιδ οἱ ἔσχατοι Πιστὸς Δαυιδ υἱὸς Ιεσσαί, καὶ πιστὸς ἀνὴρ, ὃν ἀνέστησεν κύριος ἐπὶ χριστὸν θεοῦ Ιακώβ, καὶ εὐπρεπεῖς ψαλμοὶ Ἰσραὴλ.
2 πνεῦμα κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου·
3 λέγει ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἐμοὶ ἐλάλησεν φύλαξ Ἰσραὴλ Παραβολὴν εἰπόν· Ἐν ἀνθρώπῳ πῶς κραταιώσητε φόβον θεοῦ;
4 καὶ ἐν θεῷ φωτὶ πρωίας ἀνατείλει ἥλιος, τὸ πρωὶ οὐ παρήλθεν ἐκ φέγγους καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς.
5 οὐ γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ ἰσχυροῦ; διαθῆκην γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι, ἐτοίμην ἐν παντὶ καιρῷ, πεφυλαγμένην, ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα, ὅτι οὐ μὴ βλαστῆσῇ ὁ παράνομος.
6 ὥσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες αὐτοί, ὅτι οὐ χειρὶ λημφθῶσονται,
7 καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιᾶσει ἐν αὐτοῖς, καὶ πλήρες σιδῆρου καὶ ξύλον δόρατος, καὶ ἐν πυρὶ καύσει καυθῶσονται αἰσχύνῃ αὐτῶν.
8 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυιδ· Ἰεβοσθε ὁ Ξαναναῖος ἄρχων τοῦ τρίτου ἐστίν, Ἀδινῶν ὁ Ἀσωναῖος. οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίουσ τραυματίας εἰς ἀπαξ.
9 καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεάζαρ υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ υἱὸς Σουσίτου ἐν τοῖς τρισὶν δυνατοῖς. οὗτος ἦν μετὰ Δαυιδ ἐν Σερραῖ, καὶ ἐν τῷ ὄνειδίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις συνῆχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἀνέβησαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ·
10 αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, ἕως οὐ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ προσεκολλῆθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν, καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ λαὸς ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πλην ἐκδιδύσκειν.
11 καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαία υἱὸς Ἀσα ὁ Αρουχαῖος, καὶ συνῆχθησαν οἱ ἀλλοφύλοι εἰς Θηρία, καὶ ἦν ἐκεῖ μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλῆρης φακοῦ, καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων·
12 καὶ ἐστηλώθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ ἐξείλατο αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην.
13 καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριάκοντα καὶ ἦλθον εἰς Κασὼν πρὸς Δαυιδ εἰς τὸ σπῆλαιον Ὀδολλαί, καὶ τάγμα τῶν ἀλλοφύλων παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ραφαίμ·
14 καὶ Δαυιδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ ὑπόστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ.

15 καὶ ἐπεθύμησεν Δαυιδ καὶ εἶπεν Τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; τὸ δὲ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ.
16 καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἔλαβαν καὶ παρεγένοντο πρὸς Δαυιδ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν πειν αὐτὸ καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ κυρίῳ
17 καὶ εἶπεν Ἰλεῶς μοι, κύριε, τοῦ ποιῆσαι τοῦτο· εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι; καὶ οὐκ ἠθέλησεν πειν αὐτό. ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί.
18 Καὶ Ἀβεσσα ἀδελφὸς Ἰωαβ υἱὸς Σαρουίας, αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισὶν. καὶ αὐτὸς ἐξῆγειρεν τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίουσ τραυματίας, καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶν·
19 ἐκ τῶν τριῶν ἐκείνων ἔνδοξος, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἦλθεν.
20 καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε, ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστός ἔργοις ἀπὸ Καβεσεηλ. καὶ αὐτὸς ἐπάταξεν τοὺς δύο υἱοὺς ἀριηλ τοῦ Μωαβ· καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνου·
21 αὐτὸς ἐπάταξεν τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον, ἄνδρα ὀρατόν, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον διαβάθρας, καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ καὶ ἤρπασεν τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ.
22 ταῦτα ἐποίησεν Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε, καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶν τοῖς δυνατοῖσ·
23 ἐκ τῶν τριῶν ἔνδοξος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθεν· καὶ ἔταξεν αὐτὸν Δαυιδ εἰς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ.
24 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυιδ βασιλέωσ· Ἀσαηλ ἀδελφὸς Ἰωαβ (οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα), Ἐλεαναν υἱὸς Δουδι πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν Βαιθλεεμ,
25 Σαμαί ὁ Αρουδαῖος, Ἐλικά ὁ Αρωδαῖος,
26 Ἐλλης ὁ Φελωθι, Ἰρας υἱὸς Ἐκκας ὁ Θεκωίτης,
27 Ἀβιζερ ὁ Αναθωθίτης ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσωθίτου,
28 Σελμων ὁ Αωίτης, Μοορ ὁ Νετωφαθίτης,
29 Ἐλα υἱὸς Βαανα ὁ Νετωφαθίτης, Ἐθθι υἱὸς Ριβὰ ἐκ Γαβαεθ υἱὸς Βενιαμιν,
30 Βαναιας ὁ Φαραθωνίτης, Ουρι ἐκ Ναχαλιγαιας,
31 Ἀβιηλ υἱὸς τοῦ Αραβωθίτου, Ἀζμωθ ὁ Βαρσαμίτης,
32 Ἐλιασου ὁ Σαλαβωνίτης, υἱοὶ Ἰασαν, Ἰωναθαν,
33 Σαμμα ὁ Αρωδίτης, Ἀχιαν υἱὸς Σαραδ ὁ Αραουρίτης,
34 Σελμωθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου υἱὸς τοῦ Μααχατι, Ἐλιαβ υἱὸς Ἀχιτοφελ τοῦ Γελωνίτου,
35 Ἀσαραί ὁ Καρμῆλιος, Φαραί ὁ Ερχι,
36 Ἰγααλ υἱὸς Ναθαν ἀπὸ δυνάμεως, υἱὸς Γαδδι,
37 Ἐλιε ὁ Ἀμμανίτης, Γελωραὶ ὁ Βηρωθαῖος αἴρων τὰ σκεύη Ἰωαβ υἱοῦ Σαρουίας,
38 Ἰρας ὁ Ἰεθραῖος, Γαρηβ ὁ Ἰεθραῖος,
39 Ουριας ὁ Ξετταῖος, πάντες τριάκοντα καὶ ἑπτὰ.

Secondo libro di Samuele 24

1 Καὶ προσέθετο ὀργὴ κυρίου ἐκκαῆσαι ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέσεισεν τὸν Δαυιδ ἐν αὐτοῖς λέγων Βάδιζε ἀριθμῶσ τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰουδα.
2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωαβ ἄρχοντα τῆς ἰσχύος τὸν μετ' αὐτοῦ Διέλθε δὴ πάσας φυλάς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβее καὶ ἐπίσκεψαι τὸν λαόν, καὶ γνῶσομαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ.
3 καὶ εἶπεν Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα Καὶ προσθεῖη κύριος ὁ θεός σου πρὸς τὸν λαόν ὥσπερ αὐτοὺς καὶ ὥσπερ αὐτοὺς ἑκατονταπλασίονα, καὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ὀράντες· καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἵνα τί βούλεται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ;
4 καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως πρὸς Ἰωαβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως, καὶ ἐξῆλθεν Ἰωαβ καὶ

οἱ ἄρχοντες τῆς ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν λαὸν Ἰσραὴλ.

5 καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀρορη ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γαδ καὶ Ἐλιεζερ

6 καὶ ἦλθον εἰς τὴν Γαλααδ καὶ εἰς γῆν Θαβασων, ἣ ἐστὶν Ἀδασαι, καὶ παρεγένοντο εἰς Δανιδαν καὶ Ουδαν καὶ ἐκύκλωσαν εἰς Σιδῶνα

7 καὶ ἦλθαν εἰς Μαψαρ Τύρου καὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Ξαναναίου καὶ ἦλθαν κατὰ νότον Ἰουδα εἰς Βηρσαβε

8 καὶ περιώδευσαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ παρεγένοντο ἀπὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσι ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

9 καὶ ἔδωκεν Ἰωαβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐγένετο Ἰσραὴλ ὀκτακόσκιαι χιλιάδες ἀνδρῶν δυνάμεως σπωμένων ῥομφαίαν καὶ ἀνὴρ Ἰουδα πεντακόσκιαι χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν.

10 Καὶ ἐπάταξεν καρδίᾳ Δαυὶδ αὐτὸν μετὰ τὸ ἀριθμῆσαι τὸν λαόν, καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς κύριον Ἥμαρτον σφόδρα ὃ ἐποίησα· νῦν, κύριε, παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα.

11 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ τὸ πρωί, καὶ λόγος κυρίου ἐγένετο πρὸς Γαδ τὸν προφῆτην τὸν ὄρωντα Δαυὶδ λέγων

12 Πορεύθητι καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ λέγων Τάδε λέγει κύριος Τρία ἐγὼ εἰμι αἴρω ἐπὶ σέ, καὶ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν, καὶ ποιῶ σοι.

13 καὶ εἰσήλθεν Γαδ πρὸς Δαυὶδ καὶ ἀνῆγγειλεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι, εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς ἐν τῇ γῇ σου, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἔσονται διώκοντές σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου· νῦν οὖν γνόθῃ καὶ ἰδὲ τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα.

14 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Γαδ Στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστὶν ἔμπεσοῦμαι δὴ ἐν χειρὶ κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυὶδ τὸν θάνατον.

15 καὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν, καὶ ἔδωκεν κύριος ἐν Ἰσραὴλ θάνατον ἀπὸ πρωῒθεν ἕως ὥρας ἀρίστου, καὶ ἤρξατο ἡ θραύσις ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβε ἑβδομῶντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

16 καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτὸν, καὶ παρεκλήθη κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπεν τῷ ἀγγέλῳ τῷ διαφθεῖροντι ἐν τῷ λαῷ Πολὺν νῦν, ἄνες τὴν χεῖρά σου καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἦν παρὰ τῷ ἄλῳ Ὀρνα τοῦ Ἰεβουσαίου.

17 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς κύριον ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπεν Ἴδοὺ ἐγὼ εἰμι ἠδίκησα καὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ἑκακοποίησα, καὶ οὕτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; γενέσθω δὴ ἡ χεῖρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου.

18 καὶ ἦλθεν Γαδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάβηθι καὶ στήσον τῷ κυρίῳ θυσιαστῆριον ἐν τῷ ἄλῳ Ὀρνα τοῦ Ἰεβουσαίου.

19 καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γαδ, καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος.

20 καὶ διέκυψεν Ὀρνα καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν Ὀρνα καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

21 καὶ εἶπεν Ὀρνα Τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ; καὶ εἶπεν Δαυὶδ Κτῆσασθαι παρὰ σοῦ τὸν ἄλωνα τοῦ οἰκοδομῆσαι θυσιαστῆριον τῷ κυρίῳ, καὶ συσχεθῆ ἡ θραύσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ.

22 καὶ εἶπεν Ὀρνα πρὸς Δαυὶδ Λαβέτω καὶ ἀνενεγκέτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· ἰδοὺ οἱ βόες εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη τῶν βοῶν εἰς ξύλα.

23 τὰ πάντα ἔδωκεν Ὀρνα τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπεν Ὀρνα πρὸς τὸν βασιλέα Κύριος ὁ θεός σου εὐλογῶ σοι.

24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀρνα Οὐχί, ὅτι ἀλλὰ κτώμενος κτῶσμαι παρὰ σοῦ ἐν ἀλλάγματι καὶ οὐκ ἀνοίσω τῷ κυρίῳ θεῷ μου ὀλοκαύτωμα δωρεάν· καὶ ἐκτῆσατο Δαυὶδ τὸν ἄλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίκλων πεντῶντα.

25 καὶ ἠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστῆριον κυρίῳ καὶ ἀνῆνεγκεν ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάσ· καὶ προσέθηκεν Σαλωμων ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον ἐπ' ἐσχάτῳ, ὅτι μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις, καὶ ἐπῆκουσεν κύριος τῇ γῇ, καὶ συνεσχέθη ἡ θραύσις ἐπάνωθεν Ἰσραὴλ.